17. 3. 1930.

N:o 22

Päätoimittaja
LAURI PIHKALA

TOIMITUS ja KONTTORI
Liisankatu 14.
Puhelimet:
Toimitus 36 543.
Konttori 26 770.

Irtonumero 1: 50

LAURI

RIIPPUMATON URHEILULEHTI

Muista lehdistä „tahkottua.“

Kts. seur. sivua.

LUKEKAA SELOSTUKSET:

Mestareita nöyrytetään: K I F voitti Sudet 5-2

Lindqvist mestari joka lajissa: 326.5-155-996

Autio voittaja Puijolla

Erkki Penttilä, Kanadan mestari.

Marcus Nikkanen kolmas Berlinissä.

Pari jännittävää tilannetta eilisessä yllätysottelussa Pallokentällä, Tahkon kameralla ikuistettuina.

Missä on Thunbergin ja Ballangrudin raja?

Tulevaisuuden ennätysluettelo: 42,4 — 1.27,4 — 2.16 — 8.16 — 17.05?

Luistelussa on tehtävä uudistus. — Nykyisestä kilpailujärjestelmästä on päästävä erikoismatkoihin.

LEIJONA LEVOSSAAN.

Thunberg-haastattelu nykyoloissa ei ole mitään uutta. Enemmän kuin kotään muuta huippu-urheilijaamme on juuri Thunbergia neekerien taholta vaivattu. Tällä kertaa pyrimme kuitenkin johonkin uuteen tehdessämme audienssin mestariluistelijamme luo.

Missä on maailmanennätysten raja?

Päästyämme juttelun alkuun sinkosimme edellä olevan kysymyksen julkisesti vastattavaksi. Montakaan sekuntia harkitsematta Lasse vastasi:

— Jos onni on mukana, niin 500 metriä mence 42,4 sekuntiin, mutta ei sitä paremmin. Kovassa kilpailussa ei tuota tulosta milloinkaan luistella. Ja olosuhteitten on tietysti oltava niin ihanteelliset kuin ne vain Sveitsissä voivat olla.

— 1,500 m luistelisin 2.16, jos olisin tilaisuudessa pari kuukautta Sveitsissä harjoittelemaan ja jos pääsisin suorittamaan ennätysyritykseni enemmän rauhassa kuin esim. viime kerralla Davosissa. 1,000 metriä lupaan taas ilman mitään "jossia" luistella 1.27,6.

— 5,000 metrin ennätyksen kykenee Ballangrud alentamaan 8.16 minuuttiin. Muilla tämän hetken luistelijoilla ei siihen ole mahdollisuuksia. 10,000 metrin rajana pidän 17.05—17.10 minuuttia. Tällä matkalla täytyy kuitenkin olla hyvän parin, kierrosajat eivät yksinään kiihoita kaikkea itsestään irti puristamaan.

Ballangrud on yliveto Staksrudista ja muista.

— Oletko sitä mieltä, ettei Staksrudilla tai muilla norjalaisilla ole lopputjen lopuksi mitään sanomista Ballangrudin kanssa?

— Ballangrud on yliveto kaikista. Tänä talvena joutui hän pitämään itseään kunnossa liian kauan kyetäkseen aina voittamaan. Kun hän tuli alas

Davosiin, oli hän jo harjoitellut luistimet jalassa 7 viikkoa ja kahdesti kilpaillutkin. Siellä oli hän sitten huippukunnossaan. Mutta kunto alkoi pikaisesti laskea. Pitkä matka Sveitsistä Hamariin oli tietysti sekin omiaan viemään vetoa pois. Ja niinpä hän pääsi Norjan mestariksi nipin napin. Europan mestaruuskilpailujen edellä Ballangrud taas pääsi matkarasituksista eupandattuaan hieman nousemaan, mutta hän oli jo ollut huipussaan eikä päässyt sille enää. Europan mestaruuden hän vielä korjasi, mutta Oslossa oli kelpokunnossa olevan Staksrudin helppo hänet voittaa.

Thunberg innostui vielä jatkamaan Ballangrudista.

— Davosissa olisi hän jo ollut kypsä 8.16 tulokseen 5,000 metrillä, mutta hän ei luullakseni itsekään tiennyt, missä hirmuvireessä hän silloin oli. Kun Ballangrud kerran harjoitellessaan pisteli 8 kierrosta täyttä lottaa, katselin minä sivussa kelloa "omiksi huvikseni" ja kierrokset menivät 37—36—37 j.n.e. aivan konemaisella vauhdilla ja aivan sääntöjen mukaisesti. Ballangrud on harjoituksissa niin "rehellinen", että vaihtaa aina säännöllisesti ulko- ja sisäradan, kun me muut taas luistelemme enimmäkseen aina sisärataa. Ja asentonsa ja askeleensa pitää hän aina samana. Hän on todella kuin kone tahi Nurmi. 5,000 metrin luistelu on hänellä suorastaan veressä. Mutta 10,000 metriä on vaivaloisempi matka. Ballangrud ei itsekään pidä siitä yhtä paljon.

— 1500 metrin ennätyskoe

on, kertoi Thunberg edelleen, saatuaan, niinkuin jo kerran sanoin, luistella rauhassa, ilman lujaa kilpailua. Ainakaan minä en muuten pystyisi Mathisenin tulosta lyömään. Tähän saakka olen aina savnut hirmukilpailujen takia mennä alun liian lujaa. Nytkin Davosissa, kun minulla olisi ollut kaikki mahdollisuudet päämäärääni pääsemiseen, pelkäsin Ballangrudia liikaa. Samoin Ballangrud oli läpeensä hermostunut. Ja 1,500 kun on täydellisesti hermopeliä ja järkipeliä. Toisen neuvoihin ei sovi turvautua. Täytyy itse tietää vikomuksensa. Kun lähdin radalle, sanoi Ballangrud minulle: "Viime kerralla sinä voitit sen takia, kun en muistanut matkalla minulle annettua neuvoa". Minä tein täyskäännöksen, pysähdyin kilpailijani nenän alla ja vastasin: "Toivottavasti muistat sen nyt." Pukuhuoneessa pidin kaiken aikaa häntä silmällä. Näin, että se vaivasi.

— Startattuamme yritin ensi alussa pitää yllä n.s. ihanneuvauhtia, etten kangistuisi, mutta 200 metrin kohdalla olikin Ballangrud edelläni. Silloin muutin pitkät potkuni lyhkäisiksi ja panin täyden höyryn päälle. 700 metriä sivuuttaessamme olin kymmenisen metriä edellä, ja sellaisena pysyi etumatkani loppuun saakka.

— Se ei ollut suinkaan mitään "ennätysvauhtia". Jos olisin saanut yrittää kaikessa rauhassa, olisin vasta kolmannella kierroksella kiristänyt. Toinen eli ensimmäinen täysi kierros pitää melkein levätä. Nyt se tuli kiriityä kaikkein hurjimmin. Viimeisen kierroksen luonnollisesti vetää parhaiten hillitsemällä itsensä alussa. Tämä on kuitenkin vain minun "reseptini". Parhaana osoituksena siitä, miten mahdotonta on neuvon, vaikkapa omankin noudattaminen 1,500 metrillä, on se, etten itsekään ole vielä reseptiäni voinut suurkilpailuissa noudattaa. Äskettäin sain esim. Jungblutilta kirjeen, jossa hän pyysi ohjeitani 1,500 metrin luistelemiseen. Mutta mistäpä antaisin yleispätevät ohjeet. 500 ja 5,000 metrin harjoitteleminen on helppoa, mutta 1,500 metrillä vaaditaan kokemusta ja kovia kilpailuja.

Thunberg tulee ottamaan osaa sekä Europan että maailmanmestaruuskilpailuihin.

Kaikesta yllä keskustellusta jo huomaa, että Thunberg on vakaasti päättänyt taas terottaa luistimensa ensi talven varalle.

— Aiotko yrittää vielä uudelleen maailmanmestaruutta?

— Kyllä. Voitaneekin pitää varmana, että ensi vuonna saamme maailmanmestaruuskilpailut Suomeen; Europan mestaruuskilpailut joutunevat St. Moritziin. Ennätysyritysten takia olisi myöskin sinne päästävä.

— Ja Suomen mestaruuskilpailuja toivoisin Ouluun, sanoi valkoiseen kaupunkiin iki-ihastunut mestari samaan — sikaarinvetoon.

Vanhoillinen kilpailujärjestelmä kaipaa uudistusta. — On päästävä erikoiskilpailuihin.

— Seurasi sitten haastattelun tärkein vaihe. Onhan tunnettua, ettei vanhoillisempaa kilpailua kuin luistelukilpailujen järjestelmä ole. Kansainvälinen luistinliitto ja norjalaiset pitävät itsepintaisesti kiinni vanhoista traditioista. Amerikassa on omaksuttu jo uudenaikaisemmat tavat. Samoin olympialaiskisoissa, joissa kultamitaleista luistellaan erikoislajeissa eikä yhteispistemäärässä.

— Olisihan aivan hullua vaatia esim. Paddock'in juoksemaan myös 10,000 metriä ja Nurmea 100 metriä, selitti Thunberg. Sama on suhde luistelussa. Mitä varten 500 metrin sprintterin on juostava 10,000 metriä? Se on mielestäni järjetöntä. Jos minä jauhaisin ja jauhaisin 10,000 metriä, minä kyllä luistelisin sen aivan yhtäläisesti kuin 500 m, mutta siihen en ole koskaan pyrkinyt. Minä en ole mikään maratonari. Etelämaissa ollaan paljon nykyaikaisempia. Siellä ei tahdota kansainvälisissä kilpailuissa pitää 10,000 metrin luistelua. Väsyyhän yleisökin saadessaan odottaa ja odottaa, kun on vain kaksi luistelijaa kerrallaan ja pareja saattaa olla kymmenkunta ja ylikin. Kansainvälisetkin kilpailut olisi saatava sellaisiksi, että kukin saa ottaa osaa mille matkalle tahtoo. Niinhän on muillakin urheilun aloilla. Kilpailuohjelman mielenkiintoisemmaksi tekemiseksi taas olisi paikallaan edes yksi kilpailu amerikkalaiseen tapaan, niin että kaikki starttaavat yhtä aikaa.

— Minä kyllä huippumiehenä kuolen vanhojen sääntöjen mukana, lopetti Thunberg, mutta erikoistumisen aika ei silti ole kaukana.

Eikä varmasti olekaan. Se koittaa kyllä, se on uuden ajan vaatimus. Ja Thunberg on sen ajan edelläkävijä, mies, joka on pitänyt erikoistumista tärkeämpänä kuin yleiskuntoa, vaikka hän siinäkin on kerta kerran jälkeen vastustajansa lyönyt.

MAILERI.

URHEILIJOIDEN suosima

RAVINTOLA KAIRO!

Helsinki, Liisankatu 14.

Puhelimet: Eteinen ja hovimestari 34 368, Kassa 35 695, Juhlakerros 35 696.

MUISTA LEHDISTÄ

»**Idiottimaisuuden huippu**» eli kun fraasit herrastelevat. H. S:n Uppercut kertoo päivänpuheissaan S.V.U.L:n jaostojen toimivapauden laajentamis- l. Kaskelan komitean laatiman sääntöehdotuksen käsittelystä Helsingin piirin kokouksessa, että seurat olivat jokseenkin yksimielisesti antaneet siitä tuomion, jonka mukaan se olisi »idiottimaisuuden huippu».

Olisi hauska tietää, onko tämä tuomio merkitty kokouksen pöytäkirjaan (jota myönteisessä tapauksessa voitaisiin hyvällä syyllä sanoa, painovirhekieltä käyttäen, pötykirjaksi), vai onko se vain nimim. Uppercutin vapaalla kädellä pyöräyttämä, hänen oman mielensä mukainen yhteenveto. Missään tapauksessa ei tuomio mittasuhteiltaan vastaa sitä tarkkuutta, jota pitäisi voida odottaa urheilijoilta ja varsinkin Urheilukalenterin toimittajalta. Pieni olisi tyhmyyden ja idiottimaisuuden valta maassamme, jos mainittua ehdotusta voitaisiin sen huippuna pitää. Melkeinpä ainoa kosketuskohta, mitä puheenaolevalla voidaan sanoa sääntöehdotuksella olevan idiottimaisuuden kanssa, näyttää olevan se, että ehdotuksen tehnyt komitea on voinut tarjota tällaisen ratkaisun tehtäväänsä, jonka se itse ilmoittaa saaneensa suoritettavaksi etupäässä jaostojen toimivapautta silmällä pitäen. Mutta idiottimaisuutta ei tämä komitean menettely ole, vaan häikäilemättömyyttä.

Missään tapauksessa ei minun mielestäni erikoisliittoasiaa edistetä sellaisilla umpimähkäisillä purkauksilla kuin tuo Uppercutin lausunto, tai meidän Mailerimmekaan kirjoitus asiasta U. S:ssa. — Monille lukijoillemme, jotka nauttivat Uppercutin pirteistä ja kekseliäistä pakinoista, mutta joille kirjoittajan johdonmukainen sapekkuus SVUL:ää vastaan on arvoitus, tämän arvoituksen selitys: U:lla on syvä, hyvin syvä hampaankolo, johon SVUL:n johdon taholta on kerran tuikattu yhtä persoonallisista syistä kuin hän on sittemmin takaisin maksanut. Sellaista saattaa sattua miestenkin kesken. — Tämä tuomioni liikakiihkosta erikoisliittoasian ajamisessa ei muuta kantaamme pääasiassa: »erikoisliittoasia ei ole kierrettävissä».

*

Taso ja huippu. — Urheilulehden Martti-maisteri ei näy olevan tyytyväinen siihen tapaan, jolla koetin täyttää hänen antamansa tehtävän kehua hiihtotasoamme (minkä »kehumisen» minä suoritin etupäässä valittamalla heikkoa pohjaamme retkeilyhiihdossa). Hän ilmoittaa olevansa melkein varma, »että ne, jotka nyt katsovat silmänsä sokeiksi 3., 4. ja 6. tilaamme, olisivat olleet valmiit vaihtamaan nuo sijoitukset ruotsalaisten 1., 7. ja 11. tilaan. Ja 17 km:llä he olisivat vaihtaneet meidän 3., 5. ja 6. norjalaisten 1., 2. ja 4. sijoitukseen siitä huolimatta, että 6. jälkeen oli vielä useita meikäläisiä edullisesti sijoittunut. Jos he rehellisesti (!, harv. minun) tunnustavat mielipiteensä, niin uskon, että näitä vaihtokauppoja vastaan ei heillä olisi ollut mitään sanottavaa. Silloin myöskin huomaamme, että tason esille vetäminen näissä tapauksissa on vasta »toisen asteen» kehumista, kun ei parempaa mahdollisuutta ole.»

Mikäs siinä, kun mies on valo, niin on valo, joka kirkkaudellaan läpitsepaistaa meidät muut kuolevaiset ja X-säteitten tavoin paljastaa meidän sisäiset ajatuksemme, ottaa kiinni epärehellisyydestä ja niin poispäin!

Ja sittenkin: tällainen »toisen asteen kehuminen», kuten M. J. nimittää, on verrattomasti tarpeellisempaa kuin ne ensi asteen hymistykset, joihin Martti-maisterin veri vetää. Viimemainitusta ei kukaan kummemmin kostu, päinvastoin ne saattavat, kuten on nähty, useinkin sokaista silmät näkemästä tason heikkoutta. 3., 4. ja 6. tilaan ei koskaan voida tuijottaa silmiä niin sokeiksi kuin yhden miehen voittoon. Sivumennen sanoen ehdittiin meillä ruveta tuijottamaan Collin—Nikun kaksoisvoittoon, joka huomattavassa määrässä johtui kelistä, aivan niinkuin norjalaiset pyrkivät tekemään liioiteltuja johtopäätöksiä kvartettinsa rymymenestyksestä Chamonixin jäätikkökilpailussa.

»Toisen asteen kehuminen», s. o. huomion kiinnittäminen todellisuuteen päin sitä vastoin on aina terveellisempää — siinäkin tapauksessa, ettei siitä olisi muuta hyötyä kuin lohduttautuminen. Sillä tavoin m.m estetään edustusurheilijoitten ympärille muodostumasta sellaista pakottavaa ja ahdistavaa liikavastuun ilmapiiriä, joka on pahinta myrkkyä heidän kilpailuhermoilleen.

Lisäksi tulee seikkoja, joiden nojalla hiihdossa on näennäisesti enemmän kuin meidän silmissämme aina etualalla olevassa yleisurheilussa, kiinnitettävä huomiota useamman miehen, vähintäin 5—6, mieluummin 9—12 edustajan tasoon —, jota vielä on oikeastaan pidettävä huippuna, sen sijaan kuin yksi mies vastaa vain huipun äärimmäistä kärkeä. Yksi näistä seikoista on se, että hiihto on suuri, mutta harvojen kilpailulajien urheilu. Jos meiltä yleisurheilun maaottelussa riittää lähes 20 lajiin 2 edustajaa kuhunkin, niin totta kai hiihdon tärkeämpään puoliskoon, murtomaahiihtoon yksin 10—15! Toinen on se, että hiihto on kelisuhteitten ja voiteluvaikeuksien takia niin epävarma laji, ettei yksilö voi siinä kilpailla lainkaan sillä varmuudella kuin yleisurheilussa, vaan tarvitaan joukkueet, joiden miesluku ja reservimäärä tasoittaa epäonnistumisia.

*

Kasvot ja sydän.

Hauska nähdä, miten saman paperin toiselle puolen U.-lehdessä suitsutetaan kursiivia sen halveksittavan tasomme kahdelle etevimmälle kannattajalle. — No niin, äänenkannattajan virkavelvollisudet etusivulla, persoonallinen vakaumus sisällä. Onhan se luonnonjärjestystä. —

*

Hiihtomaaottelu v.m.

Norjalaisia ei näy miellyttävän ajatukseni maaottelusta hiihdossa. Syynä on arvattavasti, paitsi huolenpitoa arvoasemasta maailman silmissä, myöskin heidän käsityksensä, että se, mitä me pidämme hiihtona, murtomaahiihto, on vain yksi ja yksipuolinen osa suksiurheilusta.

Tästä samasta syystä johtuu norjalaisten ystävieni ja minun eriävät käsityksemme Utterströmin ja Haugin keskinäisestä etevämmyydestä. Ei ole epäilystäkään siitä, etteikö Haug ollut etevämpi suksitaituri kuin U., mutta suomalaisen käsityksen mukaan on U. hiihtosaavutuksiltaan Haugin edelle asetettava. Haugin aikoina ei suomalainen eikä ruotsalainen hiihtotaito ollut välineiltään eikä tekniikaltaan nykyisen veroista, kun taas Chamonixin hiihtokilpailuissa keli ja muut olosuhteet suosivat taidoltaan varsinkin vielä silloin paljon etevämpiä norjalaisia verrattomasti enemmän kuin ruotsalaisia ja suomalaisia.

*

On muuten mielenkiintoista havaita, kuinka norjalaiset vieroksuvat tai väheksyvät keskieuroppalaisten tyrkyttämää slalom-kilpailua, myötämäen mutkalaskua, aivan samoilla perusteilla kuin vanha suomalainen katsantokanta väheksyy mäenlaskua hiihtoon yhdistettynä kilpailumuotona: sekä slalom että mäenlasku ovat teknillisiä detaljiharjoituksia, jotka sellaisina ovat hyvin hyödyllisiä varsinaisen hiihtotaidon kehittämiseen, mutta ei sen enempää suhteessaan ja verrattuna siihen.

Mäenlasku l. oikeammin mäkihyppäys, sen asema ja kehittäminen meillä on kysymys, joka ansaitsee eri kirjoituksensa.

*

Mainitsin äsken ajatuksestani hiihtomaaottelusta. Hyvin huolellisesti siinä ääni lajissa juttelin norjalaisille ystävilleni »eräästä vanhasta mieliajatuksestani, joka on, että Norja, Ruotsi ja Suomi» j.n.e. Tämän ovat virkaveljeni sanomalehtimiehet siellä heti esittäneet ehdotuksena, mikä on enemmän kuin ajatus, ja vieläpä Suomen hiihtoliiton ehdotuksena, joka pian saadaan virallisesti.

Jaoston ei pidä torua minua tästä, vaan ennemmin kiittää kun olen sille vilmiiksi jälkiä haistanut: ei maksa vaivaa ajaa pitemmälle tällä kertaa!

*

Thunbergin koridoori y.m. uudelleen.

Mutta kummempiakin keittoja näkyvät neekerit pystyvän keittämään, kun heille luita heittää.

(N:ossa 12) lukija muistanee, kuinka Thunberg-rähinän riehuessa pahimmillaan Oslossa teimme »Thunberg-koridoorin» ehdotuksen: että annettaisiin Norjalle valtioneläkkeellämme varustettuna Thunberg, kun saataisiin Norjalta vastineeksi käyttöoikeus Suomen vasemman käden kourasta, Kilpisjärveltä Skibotniin ulottuvaan maakaistaleeseen, jolle rakentaisimme rautatien ja sen päähän sataman. Lopuksi luovutimme ajatuksen — sen mainitseminen kuuluu tässä asiaan — H. S:lle käytettäväksi aseena ulkoministeriämme vastaan.

Se, joka ei ole ottanut ehdotustamme kuuleviin korviinsa, on Thunberg, jolle se olisi aineellisesti katsoen ollut edullisin. Hän tässä päivänä muuanna julisti minulle kiivaan vastalauseensa: hän ei lähde millään ehdolla Osloon, eikä rupea lähettielätiksi, vaan heiluu äsken aloittamansa rakennusliikkeen töissä, joita saisi tulla vain enemmän: niin paljon kuin suinkin.

Mutta sitä innokkaamman vastaanoton näkyy aate saaneen Norjassa ja H. S:ssa, ilman Thunbergiakin esitettynä. H. S:ssa oli muutama päivä sitten lehdelle Oslosta lähetetty erikoissähkösanoma, jossa kerrotaan, että »maisteri Lauri Pihkala ehdottaa tänään (12. 3.) ilmestyneessä Bergens Aftenbladissa rautatien rakentamista Suomen ja Norjan välille.» Onpa, sähkösanoman mukaan, ehdotuksen johdosta haastateltu Norjan rautateiden pääjohtaja Heibergiä, joka lausuu, että ajatus on hänelle aivan uusi», y.m.s.

Minulle luonteenomaista vaatimattomuutta kuvaa parhaiten se seikka, ettei ensimmäinen tunne, joka minut tätä tietoa lukiessani tapasi, ollut ylpeys Kirin puolesta, vaan hämmästys. Suoraan sanoen hieroin silmiäni.

Mutta näin se sopankeitto on tapahtunut: Olin monien muiden mukana Kirissäkin kerrotulla turistiretkellä Finsessä Oslo—Bergenin radan varrella. Oli hiihdetty siellä päivä, illalla syöty, ja katseltiin, me vanhat herrat (joihin minä olen tässä asiassa kuulunut 40 v.), kuinka nuoriso tanssi. Ja niin osuin maleksiessani pöytänaapuriksi Bergens Aftenbladin erään toimittajan kanssa. Puheltiin siinä kaikenlaista, mies kertoi olleensa poikasena Ruijassa ja niin tuli puheeksi Petsamo. Ja siinä tulin maininneeksi, että Suomelle olisi paljon hyödyllisempää omistaa kaikkien mahdollisuuksien varalta Lyngsfjordissa ja Skibotnissa henkireikä samanlaisin ehdoin kuin Ruotsilla on Ofotenin radassa: lähempänä maailman kauppakeskuksia ja länsipuolella vaarallisia Nordkapin vesiä. — Tästä jotakin sanoakseni sanomastani, noin vain muutenkin henkevän keskustelun joukkoon siroitellusta ajatuksesta on toimittaja veikko hautonut »minun ehdotukseni», josta Norjan rautatiepäällikköäkin on pyydetty kotkottamaan.

Tämä on kieltämättä hauska asia sinänsäkin ja hyödyllinenkin varsinkin siinä tapauksessa, jos asiasta osattaisiin Norjassa keskustella näkemättä tavanmukaisia kauhukuvia Suomen muka pyyteistä Ruijaan nähden j.n.e.

Ehkäpä alkuperäisen kutsumme mukaisesti on sopansyöntiin ehtinyt ensimmäisenä Helsingin Sanomat. Esitettyään minut lukijalle varsin »omaperäisenä miehenä »(olisiko se nyt mies ollenkaan, jolla ei ole edes omaa perää?!) lehti selostaa saamaansa sähkösanomaa ja julkilausuu hämmästyksensä.

Ja ryhtyy sitten polemisoimaan »ehdotustani» vastaan sellaisilla osaksi muka selviömäisillä, osaksi periaatteellisesti väärillä perusteilla, että minun täytynee tässä todellakin ottaa »omaksi pojakseni» tuo äpäräaatteeni, jonka olen niin kevytmielisesti lykännyt maailmalle satunnaisen kosketuksen kautta hetihedelnälliseen norjalaiseen neekeriin. H. S:n »Tolarin» esittämien asiallisten vastaväitteitten laatu paljastuu viittauksella Narvikiin. Asiaton, periaatteellisesti väärä vastaväite taas on se, että koska lehti ei voi »myöntää minulle liikenneasioissa samaa lehden tunnustamaa (ja käytännössä sille mitään merkitsemätöntä!) auktoriteetin arvoa kuin »kaikissa urheiluasioissa», niin »hra Pihkala suonee meille anteeksi, että hänen ehdotuksensa ei ainoastaan hämmästytä, vaan myöskin hymyilyttää, varsinkin kun hän sen niin» (!!) »vakavissaan esittää.» — Tästä päättäen H.S:t siis elää sikäli auktoriteettiuskon vallassa, että se keskustelee asioista vakavasti vain niiden kanssa, joiden nimet on sen henkilöluettelossa varustettu määrättyjen asioitten auktoriteettitähdillä.

Me urheilijat (rykäys!) olemme helposti nokkaantuvaa väkeä, jotka emme ymmärrä leikkiä! Sun saapaspihti, tässä täytyy pian aikaan kääriä hihansa, sylkäistä kämmeniin ja ryhtyä poliitikoksi. Eikä vain liikennealalla — missä jo olemme hyvällä opin tiellä istumalla jonkinlaisen liikennekulttuurin komitean jäsenenä —, vaan yleensäkin. Tunnemme itsemme siihen hiukan pätevämmäksi kuin v. 1909, jolloin H. S:n ulkomaanosastoa tarjottiin kesäkuukauden meidän hoidettavaksemme, mutta jolloin vakavan harkinnan jälkeen emme ottaneet tehtävää vastaan; asia on unohdettu monien tärkeämpien takia siellä, meillä se on ylpeässä muistossamme (ei sen takia, että tehtävä meille tarjottiin, vaan siksi, ettemme siitä huolineet). Nyt kypsyneellä ijällämme tunnemme sensisaan sitä suurempaa kutsumusta, kun meidän hyvät ammattipoliitikkomme muka tunnustettuja auktoriteettejaan kuulematta ovat hoitaneet ensiluokkaista kansan fyysillistä, moraalista, sosialista ja puolustuskuntoa koskevaa asian nimeltä urheilu niin huolimattomasti, veltosti, harkitsemattomasti ja kevytmielisesti, että jos meidän täytyy siitä päätellä maan muidenkin asioitten olevan yhtä retuperällä, niin ne totisesti ovat retuperällä.

Tässä alkaa toden puhuen vähän niinkuin harjakset noustal

Tahko.

Hallan painit.

Huupponen riuskalla päällä.

Lauantain ottelut.

Kärpässarja: Ahlholm — Räsänen 3.30. — Ryhänen—Parkkinen 3.02. — Saarinen— Vickholm 4.33.
Höyhensarja: Virtanen — Vihtonen, t.v. — Rask — Nihtinen t.v. — Sohlman — Vahvaselkä 1.02.
Kevytsarja: Huttunen — Andersson 2.30. — Aro — Suihkonen t.v. 2—1. — Huupponen — Alaranta t.v. 2—1.
Välisarja: Mäki — Paaso 2.47. — Halonen — Kostiainen 4.37.
Keskisarja: Elis Vecksten — Hilden 8.51.
Raskaskeskisarja: Teittinen—Nordlund 3.33.

Eilispäivän loppuotteluista mainittakoon, että Huupponen löi Aron siltaan ja mursi sen 4.29 min:ssa ja Huttusen jo 21 sekunnissa. Mäki voitti Kryvatskyn 9.16 ja sai selvän työvoiton Halosesta. Sihvola voitti Nordlundin 1.30, Rask Sohlmanin 8.00, Helin Luodon 2.00 ja Sohlman Virtasen 8.00.

Sarja alle 56 kg: 1) J. Ryhänen, JP; 2) M. Ahlholm, Ham. V.; 3) A. Saarinen, MKV.
Sarja alle 61 kg: 1) I. Rask, Porv. Akilles; 2) L. Sohlman, Ham. V.; 3) J. Virtanen, JKT.
Sarja alle 66 kg: 1) E. Huupponen, Ham. V.; 2) J. Aro, Hallan V.; 3) Huttunen, VV.
Sarja alle 72 kg: 1) A. Mäki, HKV; 2) O. Halonen, Hall. V.; 3) A. Kryvatsky, Ham. V.
Sarja alle 79 kg: 1) Elis Vecksten, HV; 2) L. Hilden, Vaas. Vas.; 3) K. Zetterberg, LA.
Sarja alle 87 kg: 1) E. Helin, Riihimäen Kisko; 2) Luoto, HV.
Sarja yli 87 kg: 1) A. Sihvola, HV; 2) A. Teittinen, HV; 3) Nordlund, HAK.
Alokkaiden sarja alle 61 kg: 1) Mäkinen, HV; 2) Vihtonen, HV; 3) Tapola, HV.

Kaijanen voitti Oulussa Rannan.

Pyrinnön paineissa 39 osanottajaa.

Sarja alle 56 kg: 1) A. Jaskari, Nurmon Jymy; 2) J. Häikiö, Oulun Viesti; 3) M. Angeria, Oulun Pyrintö.
Sarja alle 61 kg: 1) U. Pappinen, JKT; 2) K. Krekula, Kemin Kunto; 3) A. Räsänen, HKV.
Sarja alle 66 kg: 1) V. Kaijanen, OV; 2) A. Ranta, Ilmajoen Kisailijat; 3) T. Ylinen, Nurmon Jymy.
Sarja alle 72 kg: 1) O. Soini, Nurmon Jymy; 2) V. Valtonen, Vaasan Vasama; 3) P. Korpipää, OV.
Sarja alle 79 kg: 1) A. Oilikainen, OP; 2) O. Sirenius, HAK; 3) P. Järvelin, OP.
Sarja yli 79 kg: 1) J. Katila, NJ; 2) Y. Forssell, JKT.
Alokkaiden sarja alle 56 kg: 1) R Hiironen, OP; 2) M. Ahde, Lapuan Virkiä.
Alokkaiden sarja alle 66 kg: 1) H. Marttinen, OP.

Jaskari sai tyytyä työvoittoon Häikiöstä, vaikka pisti hänet kerran harteille. Ote ei tapahtunut maton ulkopuolella, niinkuin tuomarit väittivät. — Pappinen oli lujilla Peräpohjolan karhun K. Krekulan kanssa. Tuli hyvin niukka työvoitto. Krekula puolestaan voitti vielä niukemmin HKV:n Räsäsen, joka sai Pappiselta kirkkaan työhäviön. — Kaijasen ja Rannan ottelu oli tasaväkinen ja oli tuomion antaminen makuasia. Onneksi olkoon Kaijanen! — Ollikaisen työvoitto 2 äänellä 1 vastaan Sireniuksesta ei ollut kiistaton. — Soini ja Valtonen sitoivat syliotteen yhtäaikaisesti. Yhteisesti temmatessa horjahti Valtonen suoraan selälleen. Aikaa meni vähän yli ½ minuutin.

Mukana oli kaikkiaan 39. miestä. Pappinen ja Jaskari saivat kunniapalkintoja.

—*—

Porvoon Urheilijat 4 — Savon Sisu 4.

Raskassarja ratkaisi voiton porvoolaisille.

Eilen illalla järjesti Savon Sisu Kuopion Seurahuoneella ensimmäisen seuraottelun Savon Sisun ja Porvoon Urheilijain välillä nyrkkeilyssä. Kussakin sarjassa edusti kumpaakin seuraa yksi mies. Keskisarjassa ei porvoolaisilla ollut miestä lainkaan, ja täten meni siinä voitto kuopiolaisille ilman muuta.

Ottelut päättyivät, voittaja ensinmainittuna:

Kärpässarja: T. Lumme, PU—Hämäläinen, SS, toisessa erässä, erotuomarin keskeytettyä porvoolaisen hyväksi.
Kääpiösarja: O. Salminen, PU—T. Huuskonen, SS, pisteillä.
Höyhensarja: P. Lindeman, PU—T. Räsänen, SS, pisteillä.
Kevytsarja: P. Antikainen, SS—Rosenström, PU, pisteillä.
Välisarja: P. Miettinen, SS—E. Aaltonen, PU, ylimääräisessä erässä.
Keskisarja: Eskelinen, SS, voiton ilman ottelua.
Raskaskeskisarja: A. Keinänen, SS—Hällfors, PU, 1 erässä.
Raskassarja: A. Koskinen, PU—E. Oinonen, SS, pisteillä tasaväkisessä ottelussa.

Yleisöä oli läsnä hyvä huone.

—*—

Marcel Thil'ista tuli Europanmestari keskisarjassa, voitettuaan Parisissa torstaina pisteillä 12 erässä Pegazzon. Samassa tilaisuudessa ranskalainen Flecher tyrmäsi tanskalaisen Bernsteinin kolmannessa erässä.

MATKUSTAESSANNE
ostakaa matkalippunne
Matkatoimisto
MAILMA O.Y:stä
HELSINKI
Mikonk. 3.
Puh. 28 573 & 35 481

JÄÄPALLO

KIF:n revanchin mitta on 5—2.

Sudet eivät kestäneet toista puoliaikaa.

KIF:llä oli onni mukanaan „revanchi"-ottelunsa järjestämisessä. Ensinnäkin kirkas talvi-ilma vallinneen „kesän" jälkeen erinomaisine jäineen, toiseksi sitäkin erinomaisempi yleisömenestys — parisen tuhatta henkeä, ja kolmanneksi kaiken päälle suloisena hyvityksenä vakuuttava voitto äsken mestareiksi leipoutuneista vastustajista.

Ottelusta muodostui hyvävauhtinen, mutta silti säyseä. Ensi puoliaika oli suurimmalta osalta Susien, mutta toinen vieläkin vakuuttavammin Kiffenin. — Tyydymme tässä vain lyhyesti toteamaan pelinkulun, sillä toisessa paikassa lehteä tarkkailee Yrjö Antero ottelua eri näkökannoilta.

Erotuomari Tuhkusen valvonnan alaisena suoritetun arvonnan voitti isäntäväki ja Sudet saivat asettua ottelemaan kirkkaasti paistava aurinko vastassaan. Heti vihellyksestä pistivät harmaat täyttä vauhtia ja painostivatkin varsin ankarasti Pelle Lindholmin pömpeliä. Hyökkäykset päättyivät kuitenkin kulmalyönteihin, joissa Pelli yritti uudistaa Viipurin pamauksiaan, mutta tällä kertaa ilman toivottua menestystä. Kolmas kulmalyönneistä päättyi kuitenkin verkonkilinään, mutta Närväsen ansiosta. Pelli huitasi ohi, mutta „itsevaltias" oli takana varmistamassa ja napautti terävästi poikkipuun alle. Aikaa oli ehtinyt kulua vasta kolmisen minuuttia, kun tämä komea maali syntyi. Kiffen yritti nyt vakaasti tasoittaa, mutta vakavasti päättivät Sudetkin etumatkaansa enentää. Mustapaidat alkoivat vähitellen saada meininkiä peliinsä ja etenkin oikea sivusta eturivissä hääri uhkaavasti Leschin veljesten hyvän yhteisymmärryksen ansiosta. Susien puolustus katkaisi kuitenkin onnellisesti maalintekoyritykset niiden viimeistelyvaiheissa. Viipurilaiset häärivät taas enemmän yksilöllisten temppujen kuin hyvän yhteispelin perusteella, joille vuorostaan Kaplan oli tehokasta „vastamyrkkyä". Laukauksia oli paljon molemmin puolin, mutta Susilla jonkin verran enemmän. Pelle Lindholmilla oli kuitenkin „hyvä päivä", joten uusia numerotauluja ei tarvinnut muutella. Puoliaika olikin jo päättyä maaleitta, mutta 4 min. ennen vihellystä tasoittivat kiffeläiset väellä ja voimalla. Anttosen edustalle syntyi ruuhka ja siitä vierähti pallo tarkoitettuun paikkaan muutamia kellistyneitä miehiä mukanaan. Jos oli nyt Kruunuhaassa ilo ylimmillään, niin sitä riemua, joka siellä taasen parin minuutin kuluttua vallitsi, ei voida sanoin kuvata. Westerling syötti P. Leschille, tämä edelleen veljelleen ja hän hoiti saamansa leiviskät oikein. Sivustalta suuntautui Anttosta kohden terävä laukaus, jolle ei mitään voitu. Kiffen johti 2—1. — Puoliaika.

Toisenkin aikapuoliskon aloittivat Sudet heti täydellä vauhdilla. Valter Lund ja Sorvali olivat nyt vaihtaneet paikkaa yhteispelin parantamiseksi, joka osittain onnistuikin. Parin minuutin pelin jälkeen oli maaliluku uudelleen tasainen. Nopeatahtinen yhdistelmä Jantunen—Lund—Hahl—Siren päättyi viimeksimainitun tasoittavaan laukaukseen. Kiffen kokosi nyt voimansa suurrynnistykseen ja saikin entistä lujemman otteen pelistä. Leschin veljekset kuljettivat mainiosti palloa, mutta keskusta ei aina pystynyt yrityksen viimeistelyyn. Susista alkoi varsinkin Jantunen turvautua yksityisyrityksiin. Kesken kaiken taklasi Koskinen Westerlingin liian hanakasti ja Kiffenille myönnettiin vapaalyönti maalin vaiheilta. Strömsten otti tehtävän suorittaakseen ja „siellä lepäs". Kiffen johti 3—2. Maalien tulo pysähtyi taas pitkäksi aikaa. Vasta kun ajasta oli kulunut 40 min. tuli seuraava. „Peiju" vei yksin ja täräytti, Anttonen tavoitti, mutta pudotti kouristaan, ja J. Leschin oli helppo lisätä joukkueensa johtoasemaa maalin verran. Menestyksensä innoittamana tekaisi Kiffen vielä viidennenkin maalin vähän ennen loppuvihellystä. J. Lesch syötti hyvin keskelle ja Vickström järjesti sisään. Peli 5—2 pääkaupunkilaisten eduksi, jona se myöskin pysyi. — Loppuvihellys, revanchi oli saatu, ja „Kruununhaan" riemuntunteet täydellä syyllä äänekkäät.

Erotuomarin tehtäviä hoiti luottamusta herättävästi hra Tuhkunen.

—*—

Lahden Luistelijain jääpalloilijat pelasivat eilen Kymissä Kymin Tehtaan joukkuetta vastaan ja voittivat 8—1 (3—0). Erotuomarina toimi hra Enroth Kotkan Palloseurasta.

ViPS maalinälkäisenä.

Voitti eilen LUM:n 8—1 ja Reippaan 13—1.

ViPS pelasi eilen Viipurissa kaksikin ottelua samalla joukkueella noin 2 tunnin väliajalla. Ensin oli vastassa Lappeenrannan Urheilu-Miehet ja heistä selviytyi ViPS 8—1 (3—1) sangen pirteän pelin jälkeen, jossa lappeenrantalaiset tunnettuun tapaansa pelasivat hyvin, vaikkeivät voineetkaan mitään loistavasti pelaaville palloseuralaisille.

Myöhemmällä pelasi ViPS Reipasta vastaan Systeman maljasta. Jo alussa oli ViPS:llä yliote, ensimmäinen puoliaika päättyi 4—1, mutta vasta toisella alkoi pallo olla yhtenään Reippaan pömpelissä. Lopputulos oli kokonaista 13—1 ViPS:n hyväksi. Tässäkin näki erikoisesti ViPS:n hyvän pelin ja varsinkin sen eturivi loisti. — Tuomarina toimi ensi ottelussa hra *Österlahl ja toisessa V. Kettunen.*

—*—

Jääpalloilua Savossa.

Eilen oli Varkaudessa pokaalikilpailu jääpalloilussa Savonlinnan Pallokerhon ja Varkauden Palloilijain välillä. Savonlinnalaiset voittivat 6—3 (2—3). Erotuomarina toimi Georg Modig Varkaudesta.

—*—

Tänään klo 17 Sudet—IFK.

Tänään pelaavat Sudet Helsingissä jäähyväisottelunsa. Susiveistoksesta kilpailtaessa joutuivat loppuerään Sudet ja IFK, ja koska edelliset kerran saivat lomaa järjestettiin loppu-ottelu täksi päiväksi.

Saavatko Sudet pakata matkalaukkuunsa toisen häviön nähdään tänään.

OY KUVA AB
Kuvalaattalaitos
HELSINKI
Annankatu 31—33.
Puhelin N:o 36 507.
★
Fototypia-, Autotypia- ja väripainokuvalaattojen erikoistehdas.

Jälkitalven jääpalloilua.

KIFFEN MAKSOI EILEN SUSILLE velkansa, voittaen 5—2 ja pelaten hyvin, varsinkin toisen puoliajan. Jos mustapaidat viikko sitten olisivat voineet ajatellakaan pelaamisen mahdollisuuksia vielä viikkoa myöhemmin, eivät he epäilemättä olisi tasapelin sattuessa suostuneet jatkoon. Niin, kukapa uskalsi odottaa maaliskuun 16 päivästä v. 1930 loistavaa jääpalloilujäätä pakkasineen ja kirkkaine aurinkoineen!

JÄÄPALLOILUN „RENESANSSI". Sellaisesta voidaan puhua. Onhan kuluneena talvena nähty sekä hyvää että pahaa, vuorottaista kunnon vaihtelua, ylivoimaista kamppailua olosuhteita vastaan y.m.. Eilispäivän yleisö tuskin odotti Sudet—Kiffen ottelusta sen enempää kuin keskinkertaista peliä. Mikä oli luonnollinen toivomus, kun ottaa huomioon, että kyseessä oli „ystävällinen" tilaisuus. Harvoin nimittäin tämänluontoiseen otteluun pelaajat saavat täyden sielunsa ja ruumiinsa. Suurin piirtein heittäydyttiin välinpitämättömiksi.

Juhlava oli eilinen ottelu. Kiffen tiesi, että sillä oli ollut mahdollisuuksia mestaruuteen, eikä suinkaan loppuottelun menettäminen merkinnyt Susien ehdotonta paremmuutta. Se tiesi että voitto, vaikkakaan se ei enää antaisi aihetta juhlamieleen, tulisi osoittamaan, että ne kiittävät lausunnot, jota Kiffen on tänä vuonna niittänyt, ovat totuutta lähinnä.

TODELLAKIN ON KIFFENILLÄ SYYTÄ harmiin. Miksei joukkue pelannut loppuottelussa eilisen lailla! Mikseivät pelaajat saaneet itsestään irti Viipurissa yhtäpaljon kuin eilen Helsingissä. Mistä esimerkiksi johtuu, että Kaplan vasta eilen pelasi parhaimman ottelunsa tänä vuonna, että Leschin veljekset uskalsivat nopeasti punoa hyökkäyksiään? Tällaisia personallisia kysymyksiä olisi monta, mutta syventyminen vastausten tekoon ei tilannetta paranna. Kiffen oli eilen parempi ehdottomasti, mutta ottelu ei koskenut enää mestaruutta.

ITSE ASIASSA SUDET TUNNETAAN voimakaspiirteiseksi joukkueeksi, joka „kasvaa" suhteellisesti tehtäväänsä. Ei voida nimittäin väittää, etteivätkö Viipurin pojat panneet parastaan, mutta varmaa on, että koskaan ei ystävyysottelussa pelata samalla antaumuksella kuin mestaruutta tavoitettaessa. Juuri Susien ominaisuus taitaa jääpalloilla tasaisesti ilman suurempia heilahduksia kumpaankaan suuntaan osoittaa, että joukkue on vankka ja kouliintunut. Verrattaessa kumpaakin joukkuetta kahden viimeisen ottelun valossa, *lankeaa vaaka Susien hyväksi edellämainitun tasaisuuden vuoksi.* Kiffenin ei pidä panna pahakseen, jos annamme suuremman tunnustuksen Susille, huolimatta eilisestä häviöstä. Kiffenin joukkueen aika voi tulla, kunhan Nordbergit, Strömstenit, Leschit ja muut nuoret vakiintuvat ja saavat kokemusta. Tähän päivään saakka ovat he porrasta alempana. Ehkä ei yksilöllisessä taidossa, vaan varmasti joukkueena.

Tulee olemaan mielenkiintoista nähdä ensi vuonna Sudet ja Kiffen pelissä.

EILINEN OTTELU OLI ONNISTUNUT. Vauhdikas ja osittain jännittäväkin. Sudet esittivät hyvää kenttäpeliä, mutta epäonnistuivat maalin edustalla. Jälkimmäisessä suhteessa Kiffen voitti kilpaveikkonsa ja oli edellisessä saman veroinen. Kiffenin suppeutunut puolustustyö suosii loistavalahjaista luistelijaa. Se ikäänkuin antaa vastustajalle tilaisuuden hirmuvauhdin ottoon ja tämähän viehättää katselijan silmää. Kiffenin eturivillä ei ollut samaa lahjaa. Susien puolustajat näet pelasivat tiiviimmässä yhteistyössä omien etulinjojensa kanssa. Kumpi tapa on tuloksellisempi, nähtiin eilen. Ehdottomasti Kiffenin. Sen tyylinen työskentely on tänä vuonna menestynyt ja samaan tapaan pelasivat Sudetkin Viipurissa.

Kentän 22 pelaajasta keskittyi huomio Jussi Pelliin, Lindholmiin, Laibertiin, Leschin veljeksiin ja Kaplaniin. Ensinmainittu esitti melkein loistoaikaista peliään. Lindholm osotti taitavuutta ja rohkeutta, Laibert nopeata käsityskykyä ja täsmällisyyttä sekä Leschit hyvää, yllättävän hyvää ja vapaata sivustatyötä.

Kiffen ja Sudet saivat todennäköisesti hyvän lisän kassakaappeihinsa, sillä yleisöä oli runsaasti.

Yrjö Antero.

—*—

IFK voitti HJK:n „Notraco"-ottelussa 1—0.

Lauantaina iltapäivällä kiistelivät IFK ja HJK komeasta »Notraco»-pokaalista Pallokentällä, jonka uudesti synnytettyä jääpintaa ennakkotiedot ylistivät suorastaan peilipinnaksi. Kentälle saavuttua saattoi kuitenkin heti todeta, kuinka kaukana todellisuudesta nämä olettamukset olivat. Paljon paremmin olisi jäätä voitu verrata vaikkapa mureaan näkkileipään. Kun pelaajat ottelun kuluessa myös osaltaan tehokkaasti osallistuivat jäänhuononnustoimintaan, on luonnollista, että todellisesta pelistä ei voinut paljoakaan tulla. Varsinkin klubin raskastekoisempi eturivi joutui tästä kärsimään.

Kumpikin joukkue esiintyi suurin piirtein entisessä kokoonpanossaan. HJK:ssa oli Pohjanpalosta tehty keskustukimies ja Laine tipautettu eturivistä jälleen »kerrosta alemmas», ja alituisesti avoinna olevalla vasemman välihyökkääjän paikalla hääri nyt »vanha» konkari Fallströmin Kalle. IFK:ssa kaivattiin Abbe Lönnbergiä, mutta tokkopa hän tukevine olemuksineen olisi nyt suurestikaan voinut olla joukkueelleen avuksi. Keskushyökkääjänä pelasi Gunnar Åström.

Ottelusta sinänsä ei ole erikoisempaa sanottavaa. Koko peli muodostui hupaisaksi hapuilemiseksi ja tasapainon tavoittelemiseksi, ja kuten jo alussa mainittiin, osoittautuivat punapaidat keveämpinä tässä taitavammiksi ja vetivät lopuksi pidemmän korren, s. o. "Notracopokaalin". Carlströmillä oli maalissaan vastakkaista virkaveljeään huomattavasti enemmän työtä, josta hän kuitenkin suoriutui kaikella kunnialla. Juuri ennen puoliaikaa julistavaa vihellystä täytyi hänen kuitenkin »poimia» pallo pömpelistään, jonne näppärä Forsstedt sen yllättävällä laukauksellaan oli järjestänyt. Maali jäikin sitten koko tunnin kestävän touhun ainokaiseksi.

Eri pelaajien yksilöllistä kuntoa ei huonoien olosuhteitten vuoksi luonnollisestikaan voida asettaa vaakalaudalle, mutta jos kuitenkin haluaisi nimetä joitakin, niin lankeaisi tämä kohtalo kaiketi voittaneessa joukkueessa Forsstedtin ja Karjaginin veljesten sekä Klubissa Carströmin, Laaksosen ja varsin vähän käytetyn »Kilu» Ahlgrenin osalle. — Wickströmillä oli erotuomarina helpot olot.

O.Y. AALTO A.B.
Museokatu 25 (sisäänkäynti Runeberginkadulta). Puhelin 44 893.
Hyvin tunnettu ja monipuolinen
PUKIMOLIIKE
Erittäin edullinen urheilijoille.

ALFRED PURSIAINEN
VIIPURI - TORKKELINKATU 4
Puh. Leipomoon 611. Kahvilaan 12 57
LEIPOMO - KONDIITTORI - KAHVILA

Lindqvist mestari kaikissa vauhdittomissa.

Komeat tulokset, vaikkakaan ei ennätyksiä: 326,5, 155 ja 996.

Tyrvään Mäkinen suurin yllätys. — Vesikari ei ollut mukana.

Suomen mestaruuskilpailut vauhdittomissa hypyissä pidettiin eilen Turussa klassillisen lyseon voimistelusalissa Turun Riennon järjestäminä. Väkeä oli tilaisuudessa katsojina parisataa. 25 ilmoittautuneesta oli mukana 21 miestä. Huomattavin poisjääneistä oli O. Rautavuori, joka kuitenkin oli läsnä, vaikkei niska- ja selkävaivaisena voinutkaan kilpailla. Ilma pienessä salissa kävi loppupuolella niin raskaaksi, että se osaltaan jonkun verran haittasi kolmiloikkaajia, koskapa se painosti yleisöäkin.

Mitään ennätyksiä ei saavutettu, mutta tulostaso oli silti sangen korkea, 10 miehen ylittäessä 3 metriä pituudessa ja yli kymmenen 9 m kolmiloikassa. Vesikarin osanotto olisi tietysti taannut Lindqvistille lujemman vastarinnan, ehkäpä merkinnyt toista mestaruuksien jaossakin, mutta hän ei nyt kerta kaikkiaan voinut tenttiensä takia päästä mukaan. Näin ollen Lindqvist pääsi "liiankin" helpolla. Tyrvään Mäkinen oli hänen tiukin vastustajansa, johtaenkin loppukilpailuun mentäessä kolmiloikassa, jotavastoin Viipurin Mäki ei venynyt odotuksien mukaisesti, kuten hänestä hyvien piirimestaruuskilpailutuloksiensa perusteella odotettiin. Paitsi pituushypyssä jäi hän nyt hiukan heikompiin tuloksiin. Pituushypyssä hän pysytteli lähellä Allania.

Pituushyppy:

1) Allan Lindqvist, Porvoon Akilles, 326,5; 2) V. Mäki, Viipurin Urheilijat, 324; 3) O. Rajasaari, HKV, 320; 4) A. Kujala, Ylihärmän Junkkarit, 318; 5) E. Eskola, Turun NMKY, 317; 6) H. Mäkinen, Tyrvään Voima, 315; 7) E. Lönnrot, HT, 308; 8) F. Ekman, Auran Vannas; 9) G. Gustafsson, KIF, 307; 10) E. Ekman, Turun IFK, 304,5; 11) J. Korhonen, PUS, 299; 12) T. Hakonen, Sörnäisten NMKY, 299; 13) H. Sallegren, H:gin IFK, 295; 14) G. Ahlqvist, Turun UL, 289; 15) E. Lindevall, KIF, 282.

Lindqvistin sarja oli seuraava: 325, 322 ja 306 (viimeinen hyppy oli noin 330, mutta horjahti L. taakseen) ja loppukilpailussa 320, 320 ja 326,5. Kukaan muu ei loppukilpailussa parantanut tuloksiaan. Mäkinen teki finaalissa vain yhden hypyn, epäonnistuen senkin.

Korkeushyppy:

1) A. Lindqvist 155; 2) H. Mäkinen 150; 3) E. Lönnroth 145; 4) V. Mäki 145; 5) A. Kujala, O. Rajasaari ja J. Korhonen 140; 8) F. Ekman ja E. Ekman 135; 10) M. Kukka, Turun Riento, 130.

Uusinnassa kolmannesta tilasta voitti Lönnroht selviytymällä uudelleen 145, johon Mäki ei kyennyt. Lindqvist ylitti helposti ensi kokeellaan 155, mutta 160 oli jo liian korkealla. Hän teki siitä 3 yritystä. Aloitettiin 130:llä, kenenkään viitsimättä yrittää 120, joka hyvin tarkasti mitattiin. Kujalan monta koetta hylättiin, kun hän pyrki kohottamaan jalat maasta ennen ponnistusta. Mäki oli jo täpärällä 140:ssä. Mäkinen pääsi hipaisten 150, riman heilahdellessa arveluttavasti, mutta jäädessä kuitenkin paikalleen. Häneltä näytti loppuvan usko 155 yrittäessään.

Kolmiloikka:

1) A. Lindqvist 996; 2) V. Mäkinen 986; 3) V. Mäki 972,5; 4) O. Rajasaari 970,5; 5) F. Ekman 940; 6) T. Hakonen, H:gin NMKY 934,5; 7) E. Lönnroth 922,5; 8) L. Tuominen 918; 9) H. Sallegren, KIF, 915; 10) E. Eskola 914; 11) H. Salminen 895; 12) E. Ekman 894; 13) G. Gustafsson 892,5; 14) E. Havulinna, TR, 891; 15) G. Ahlqvist 891; 16) A. Kujala 887; 17) E. Lindevall 881.

Lindqvistin sarja komea: 950, 973, 979, 977, 996 ja 991. Mäkinen hyppi kevyesti kuin heinäsirkka ja johti alkukilpailua ensi tuloksellaan. Hänen toinen hyppynsä näytti vielä paremmalta, mutta toinen askel oli liian pitkä ja petti. Loppukilpailun ensimmäinen oli samanlainen. Viimeinen tulos oli paras. Muut onnistuneet: 980, 970,5 ja 983,5. Rajasaari loikki varmasti, huonoimman ollessa 939, Mäki vielä varmemmin; huonoin 955. F. Ekmanin tulos on uusi Varsinais-Suomen piirin ennätys, entisen, 931, oltua Laurikaisella. Mukana oli kaikkiaan 18 miestä.

—*—

Tommelstad on hypännyt Oslon vauhdittomier piirimestaruuskilpailuissa pituutta 314 ja korkeutta 154.

Turinaa Turusta.

Sisämestaruuskilpailuihin oli ilmoittautunut 25 osanottajaa, kilpailupaikalla oli 19. Pituushypyssä oli 15, korkeushypyssä 10 ja kolmiloikassa 18 osanottajaa.

Yleisömenestys oli kohtalainen. Pääsylippuja myytiin parisensataa. Katselijain joukossa oli ainoastaan 2 naista. Mikä vahinko, sillä hyppääjien joukossa oli paljon kauniita poikia!

Lindqvist oli tietenkin kolmine mestaruuksineen suuri suosikki, mutta kaikkein lämpimimmät myötätunnonilmaisut sai kuitenkin Tyrvään Mäkinen osakseen. Hänen selviytyessään 150 ja loikatessaan 980 puhkesi ilmoille oikea suosionosoitusryöppy. Nurkkapatriotismista ei voi katselijoita syyttää. Eskola ei saanut ainuttakaan kättentaputusta 317 sentin pituushypyssään, vaikka oli oman kaupungin poika, kun sen sijaan Kujalalle laskyteltiin kämmeniä 318 sentistä. Vai oliko Eskolalle ehkä asetettu korkeampi vaatimus?

Monet kilpailijoista tekivät tämän tästä virheellisiä hyppyjä, jotka tarkka ylituomari Roschier armotta hylkäsi. Niinpä Lönnrotilta meni hukkaan 2 pituushyppy-yritystä, Eskolalta ja Korhoselta yksi ja Mäkiseltä yksi kolmiloikkayritys varpaiden maahan koskettamisen takia. »Minkäs sille tekee, kun on niin pitkät varpaat», huokaili Korhonen ja hyppi sen jälkeen niin varovasti, että tulos jäi parikymmentä senttiä huonommaksi miehen tasoa. Korkeushypyssä liikutteli Kujala sääntöjenvastaisesti jalkojaan sivulle hypätessään 130 ja 135. Ensinmainitussa korkeudessa hyväksyi Roschier vasta kolmannen ylimenon lailliseksi, 135:ssä toisen. Kun rima tuli 140:een, ei Kujala enää muistanutkaan liikutella koipiaan ja meni vallan »synnittömästi» niinkuin paininkokelaan tuleekin, riman yli.

Vesikarin poissaoloa pahoiteltiin. Asiantuntijat arvelivat yleensä, että hän olisi voittanut kolmiloikan siinä kunnossaan, mitä hän esitti piirinsä mestaruuskilpailuissa. Lindqvistille kaikki kunnia kolmiloikan ennätyksestä, mestaruudesta ja Turun tuloksesta, joka loikittiin siksi kuoppaisella ja kimmottomalla permannolla, että se vastaa hyvinkin yli kymmenen metrin tärskäystä. Mutta kaikesta huolimatta ei hänellä ole niitä loikkaajan ominaisuuksia kuin Vesikarilla. Lindqvistin kolmiloikka on matalaa kurotusta, Vesikarin korkeata loikkimista, joka muistuttaa ilmaliikkeineen tavattomasti Tuuloksen vauhdillista loikkaa. Lindqvistin loikkaus oli ainakin Turussa jollain tavalla laahaavaa. Mäkinen on tyylinsä puolesta lähempänä Vesikaria. Korkeushypyssä Lindqvist sen sijaan on tätä nykyä omaa luokkaansa. 155 ei ole hänelle ei niin mitään. Sitäpaitsi ovat hänen hyppynsä puhtainta laatua.

Niin Vesikarin poisjäämisen syy. Koulun opettajisto vastusti pojan Turun matkaa edessä olevien ylioppilastenttien vuoksi. Vesikari oli kiltin koulupojan tavoin alistuvainen. Eri asia on saiko hän nyt paremman lukurauhan tuumiskellessaan päivät pääksytysten, miten hänen olisi Turussa käynyt, kuin matkustamalla yhdeksi päiväksi kilpailuun. Luulemmepa, että menestyksen tuoma henkinen vireys olisi korvannut sen »aukon», minkä yksi päivä olisi lukuihin tehnyt. Ja olisihan Vesikari voinut ottaa kirjoja junaan luettavaksi aikansa kuluksi.

HKV koettaa saada aikaan ottelua Vesikari—Lindqvist ylioppilaskirjoitusten jälkeen huhtikuussa. Lindqvist huomautti kuitenkin eilen, että hän jättää nyt vauhdittomien harjoittelun ja ryhtyy valmentautumaan kesäkautta varten vauhdilliseen pituushyppyyn ja toiseen mielilajiinsa, aitajuoksuun.

Luuri.

Kilpailu Kirin lukijoille.

Saadakseen koko lukijapiirinsä työhön Kirin levittämiseksi jakaa Kiri lukijainsa kesken arvottavaksi

10 lahjapalkintoa.

Tähän arvontaan pääsevät osallistumaan kaikki Kirin lukijat, jotka ennen huhtikuun 15 päivää lähettävät konttoriimme vähintäin 3 kpl. 3/4 vuoden (1/4 — 30/13 30) tilauksia à 50:— tahi vastaavan tilausmäärän.

Palkintoina jaetaan:

Urheilutarpeita:

1) Piikkarit,
2) Verryttelypuku,
3) Nyrkkeilyhansikkaat,
4) Painikengät,
5) Varjonyrkkeilypallo,
6) Jalkapallokengät.

Kirjallisuutta:

7) **Pihkala, Lauri ja Kivimies Yrjö.** Tahkon mukana jenkkien maassa.
8) **Jukola, Martti.** Alloo, Alloo . . . Pikakuvia Pariisin Olympialaisista. Olympialaispoikia.
9) **Kaila, Toivo.** Hannes Kolehmainen. Paavo Nurmi.
10) **Rauanheimo, Akseli.** Kanadan Kirja.
11) **Suomela, Kl. U.** Urheilun ja voimistelun historia.
12) **Karimo, Aarno.** Kumpujen yöstä.

Kukin voittaja saa itse määrätä haluamansa palkinnon ylläolevasta ryhmittelystä.
Arvontaan osallistuminen edellyttää, että tilausmaksu seuraa mukana, ja pääsee kukin tilaaja osallistumaan arvontaan niin monella osuudella kuin hänen lähettämänsä tilaukset suhtautuvat minimimäärään. Siis 6 tilausta lähettänyt on mukana 2 osuudella j. n. e.
Tähän kilpailuun osallistuvat tilaukset ovat varustettavat merkinnällä: KIRI-KILPAILU N:o 1.

KIRI-KILPAILU N:o 1

Tilaaja	Osoite	Til.aika

Tilausmaksu Smk. ..... seuraa mukana.

Lähettäjä .....

Osoite: .....

Lujat kamppailut Puijolla.

Autio voitti 50 km, Tuppurainen 17 km. — Uosikkinen paras mäessä ja yhdistetyssä

Puijon hiihdon väliaikataulukko.

1)	A. Autio, Savon Sisu	39,07	1.05,16	1.44,55	2.11,25	2.52,32	3,21,31,5
2)	E. Tuomainen, KUV	39,35	1.04,17	1.43,36	2.10,27	2.54,47	3.27,05
3)	O. Simonen, Savon Sisu	37,42	1.03,37	1.42,34	2.11,03	2.58,09	3.30,29,5
4)	H. Leminen, Savon Sisu	39,08	1.06,13	1.47,04	2.17,37	3.01,16	3.31,08
5)	E. Kämäräinen, Iis. Visa	38,35	1.05,27	1.46,54	2.15,22	3.03,25	3.38,30

Seuraavat 50 km:llä: 6) A. Hoffren, KUV 3.40,33,5, 7) E. Tolonen, SS 3.43,11, 8) P. Eskelinen, Siilinj. Ponnistus 3.44,33, 9) U. Seppänen, Kaip. Kiisto 3.55,42.

17 km:n yleinen hiihto: 1) K. Tuppurainen, Savon Sisu, 1.01,50; 2) Y. Tolvanen, sama seura, 1.01,59,5; 3) L. Pitkänen, sama seura, 1.02,43; 4) E. Väisänen, sama seura, 1.03,04; 5) H. Leminen, sama seura, 1.03,49,5; 6) A. Hoffren, KUV, 1.04,15,5.

17 km:n ikämiesten hiihto: 1) P. Väisänen, Iisalmen Visa, 1.08,33,5; 2) V. Ruotsalainen, sama seura, 1.17,06,5; 3) A. Kettunen, KUV, 1.19,08,5.

Yhdistetty hiihto: 1) E. Uosikkinen, KUV, 1.04,18; 2) A. Valkama, Ounasvaaran Hs., 1.04,48; 3) P. Kunnas, KUV, 1.11,46,5; 4) V. Tiihonen, sama seura, 1.13,30.

17 km:n hiihto 18—21 vuotiaille: 1) E. Hiltunen, K.U-V., 1.01,56; 2) S. Pitknen, S.A., 1.02,10; 3) S. Väisänen, Iisalmen Visa, 1.02,18; 4) T. Turunen, K.U-V., 1.03,19; 5) K. Antikainen, K.U-V., 1.05,19; 6) J. [illegible]jalainen, Mäntyharjun Virkistys, 1.06,09.

10 km:n hiihto alle 18 vuotiaille: 1) E. Toivanen, N.M.K.Y:n urheilijat, Kuopio, 38,48, 2) M. Huuskonen, S.S., 39.28, 3) T. Möykkynen, K.U-V., 39,51, 4) V. Hoffren, K.U-V., 39.54, 5) K. Rissanen, S.S., 40,02.

Mäenlasku: 1) E. Uosikkinen, K.U-V., 217 pist., 2) V. Tiihonen, K.U-V., 214,7. 3) S. Usa, Karjalan Urheilijat, 211,2, 4) J. Kytö, Kelkkalan Kisailijat, 209,4, 5) E. Tiihonen, K.U-V., 202,5, 6) V. Ovaskainen, KVV 192.0.

Mäenlasku olle 18 vuotiaille: 1) V. Tiihonen, K.V-U., 226,5, 2) J. Kytö 214,2, 3) P. Kunnas, K.U-V., 199,9, 4) T. Moberg, Rovaniemen Hiihtoseura, 197,8, 5) P. Soininen, K.U-V., 183,0.

Yhdistetyn kilpailun voitti Suomen mestari E. Uosikkinen, 370,83, 2) V. Tiihonen, 332,03, 3) A. Valkama, Ounasvaaran Hiihtoseura, 315,42, 4) P. Kunnas, 299.13, 5) V. Ovaskainen, K.U-V., 193,85.

*

Puijon hiihtoa suosi molempina päivinä mitä parhain sää, vaikkakin eilen tuima tuuli haittasi mäenlaskijoita jonkun verran. Lauantaina oli pakkasta kymmenisen astetta. Keli oli hyvä, vaikka olikin hieman vitinen. Kamppailu voitosta oli mitä tasaväkisin. Tuppurais-Kalle veti pisimmän korren, vaikka Tolvanen ei hävinnyt kään enempää kuin 9,5 sekuntia. Savon Sisun poikien rynnistys, 5 ensi sijaa oli kunnioitettava. Hoffren pääsi kuudenneksi kyeten voittamaan yhdistetyssä kilpailleen partiotoverinsa Valkaman.

*

Eilen oli 50 km kilpailun alkaessa pakkasta 14 astetta. Ennen kilpailun loppua laski pakkanen kuitenkin 7 asteeseen. Lauantai-iltana oli hieman tipuutellut lunta ladulle, mutta keliä ei se silti kehnontanut.

Rata oli kahdeksikon muotoinen, vaikeampi kuin Suomen mestaruuskilpailuissa käytetty, mutta mahdollisesti jonkun verran lyhyt. Ajatkin tukevat sitä olettamusta.

*

16 ilmoittautuneesta lähti mukaan 13, joista 3 keskeytti, nim. Y. Tolvanen, K. Tuppurainen ja A. Antikainen. Tuppurainen mainitsi meille puhelimessa, ettei ollut enää erikoista haluja yrittämiseen.

»Muistuivat siinä hiihdellessäni mieleen ensi pyhän seudun kilpailutkin, joten en viitsinyt rääkätä loppuun saakka, varsinkin kun sukset rupesivat lipsumaan. Keskeytin 27 km kohdalla. Mutta 17 km meni hyvin.» — Tuppurainen kertoi edelleen ottavansa osaa ensi sunnuntaina Iisalmi—Kuopio viestinhiihtoon ja matkustavansa Rovaniemelle saman päivän iltana, joten ehtii narahiksi perille.

*

Aution kanssa olimme myös puhelinyhteydessä.

— Mille maistui?

— Aika hyvällehän se maistui, kun kaikki kävi hyvin. Onkin tässä vastoinkäymisiä jo taas kerrakseen ollut. Rata oli vaikea, mutta keli hyvä. Varsinkin viimeinen nousu kävi voimien päälle, mutta minä selvisin siitä sentään paremmin kuin toiset.

— Kuinka korkealla on tämän hetken painosi?

— On sitä tuota painoa kuin herrasmiehellä, ei hiihtäjäksi luulisi 75 kilossahan se välillä oli, mutta nousi Rovaniemellä käytyäni 79 kiloon, kun jäi vähäksi aikaa ilman treenausta. Nyt on nettoni 77 kg.

— Tuleeko lähtöä Ounasvaaralle?

— Kovasti mietityttää, varsinkin, jos se Utterström tulee ...

*

Valkaman saimme vielä puhuteltavaksemme hotelli Puijosta Hän kertoi *17 km hiihtonsa olleen haluttoman tuntuisen.* Lihakset olivat hieman kipeät. Kestävyyttä kyllä olisi, mutta ei nopeutta. Mäessä ei mennyt odotusten mukaisesti, mutta ei aivan hullustikaan. Olihan seisova hyppy kokonaista 40 metriä. »Kun kaaduin, ponnistin liian vähän».

*

Palkintojenjako toimitettiin illalla klo 20 Suojalinnassa.

—*—

V. Väänänen Viipurin sk:piirin 20 km mestari.

Kilpailuissa mukana yli 250 miestä.

Lauantaina ja eilen pidettiin Valkjärvellä Viipurin Sk:piirin hiihtomestaruuskilpailut. Lunta oli tarpeeksi. Sitä sateli kilpailun aikanakin, niin että ampuminen hiihtoammuntakilpailussa häiriintyi siitä.

Hiihtoammunnassa oli sk:tain välinen järjestys: 1) Enso 286, 2) Luumäki 265, 3) Kaukaa-Lauritsala 259, 4) Lemi 258,5, 5) Sakkola 256,4.

Mieskohtainen järjestys: 1) T. Kontula, Enso, 81, 2) E. Rantamäki, Taipalsaari, 75, 3) A. Seppänen, Nuijamaa, 74, 4) S. Romppanen, Hiitola, 74, 5) J. Mattila, Kaukaa-Lauritsala, 73,5.

Ikämiehet: 1) T. Taina, P:esikunta, 64,5, 2) T. Paukku, Rautu, 59,5, 3) S. Tulkkinen, Sakkola 56,5.

Parhaat hiihtoajat: 1) V. Väänänen, Hiitola, 34,38, 2) O. Kontula, Luumäki, 34,38, 3) T. Kontula 34,47.

Parhaat ampumatulokset: 1) S. Romppanen, Hiitola, 44, 2) I. Vakkila 41, 3) T. Kontula ja I. Skyttä 40.

Kilpailuja jatkettiin eilen 20 km. hiihdossa. Tulokset:

I luokka: 1) V. Väänänen, Hiitola, 1.28,42, 2) T. Kontula, Enso, 1.28,58, 3) E. Kuisma, Sakkola, 1.29,43, 4) A. Kuisma, Sakkola, 1.32,37, 5) T. Hoikkala, Koivisto, 1.32,40. — II luokka: 1) E. Heino, Enso, 1.33,29, 2) E. Hyyrynen, Luumäki, 1.35,12, 3) T. Rantanen, Lappee, 1.35,54. — III luokka: 1) J. Niemi, Kaukaa-Lauritsala 1.37,48.

Ikämiehet: 1) O. Takkinen, Ruokolahti, 1.36,47, 2) E. Tikka, Lemi, 1.38,30, 3) M. Kuisma, Sakkola 1.39,20.

Alle 17-v. 10 km.: 1) N. Nikunen, Lemi, 43,54.

Suojeluskuntain välinen järjestys 20 km:llä: 1) Enso (4. parhaan tulos) 6.14,28, 2) Sakkola 6.22,52, 3) Ruokolahti 6.27,44, 4) Hiitola 6.28,17, 5) Luumäki 6.29,46.

Osanottajia oli kaikkiaan yli 250 41 sk:sta.

—*—

Pohjolan sk.-piirin läntisten sk:ien maakuntaviestissä sunnuntaina matkalla Koulinranta—Kemi (noin 110 km) oli mukana 9 suojeluskuntaa. Voittajaksi tuli Alatornion sk. ajalla 6.40, toiseksi Karihaara 6.50.52 ja kolmanneksi Kemi 6.51.23.

Ounasvaaran kisoihin hyvä kotimainen osanotto.

Narvikista saapuu 4—5 miestä, Ruotsista Otto Hultberg.

Utterström ilmoittaa lopullisen vastauksensa tänään.

Alf Jonasen.

Ounasvaaran talvikisoihin oli eilisiltaan mennessä ilmoittautunut yli 100 osanottajaa, Narvikista saapuu Narvikin hiihtoseuran puheenjohtajan, hra Treldalin johdolla 4—5 miehinen joukkue, johon kuuluu m.m. viime vuoden mäenlaskun voittaja Alf Jonasen. Ruotsista on ilmoitettu yhdistettyyn kilpailuun Otto Hultberg. Utterströmiä on kosiskeltu kovasti, mutta ei hän vielä ole antanut lopullista vastaustaan, vaan tekee sen tänään. Jännittävää, vai mitä?

50 km:lle oli eiliseen mennessä ilmoittautunut 19 miestä, m.m. S. Lempinen, A. Paananen, V. Paananen, T. Huttunen, K. Tuppurainen, S. Salmijärvi, M. Vuorinen ja A. Härkönen. Ehdollisesti ovat ilmoittautuneet Valkama ja Kuvaja.

Mäenlaskuun on ilmoittautunut jo 25 miestä, kotimaisista mainitaksemme m.m. Nuotion, Esko Järvisen, Valosen, Uusikkisen, Tiihosen ja Vaskon.

Yhdistetyssä on mukana toistakymmentä osanottajaa.

Ilmoittautumisaikaa on vielä huomiseen, sillä arvonta toimitetaan vasta keskiviikkoaamuna. Jos Utterström tänään päättää lähteä valtausretkelle, toivottavasti silloin vielä Martti Lappalainen ja Veli Saarinenkin kaivavat esiin „tappatansa" ja painuvat kiireen vilkkaa monikymmenvuotista hiihtomainetta puolustamaan.

Niinkuin viime numerossamme kerroimme, lähettää Ounasvaaran hiihtoseura omien kisojensa jälkeen Narvikiin 4—5 miehisen joukkueen. Matkalle lähtevät Vasko, Nuotio, Uosikkinen, Tiihonen ja todennäköisesti Valkama, jota norjalaiset erikoisesti toivovat mukaan ja joka eilen meille ilmoittikin Kuopiosta olevansa halukas lähtemään uudelle tunturiretkelle. Johtajina seuraavat mukana eversti Villamo ja johtaja Kauppi.

—*—

Sk:järjestön 20 km hiihto.

Virallisesti tarkistetut tulokset.

Olemme saaneet Sk:järjestön talvikisoista virallisesti tarkistetut tulokset. 20 km:n aikojen uskommen kiinnittävän lukijakuntamme mieltä, jonka vuoksi julkaisemme tässä 135 perille hiihtäneen joukosta 100 parhaan ajat.

1. A. Tervonen Ka 1.34.45, 2. F. Härkönen Ka 1.35.11, 3. A. Härkönen Ka 1.36.16, 4. J. Juntunen Ka 1.36.26, 5. Artturi Härkönen Ka 1.37.10, 6. A. Halttunen Jy 1.37.29, 7. N. Huupponen Mi 1.37.50, 8. V. Laine Vi 1.38.11, 9. F. Heikkinen Ka 1.38.53, 10. E. Rämä Ky 1.38.55, 11. A. Kasper Mi 1.38.57, 12. E. Tolonen Ku 1.39.00, 13. V. Väänänen Vi 1.39.04, 14. V. Lamminpää PH 1.39.32, 15. E. Kuisma Vi 1.39.46, 16. H. Seppä So 1.40.30, 17. M. Kemppainen So 1.40.36, 18. M. Saramäki Jy 1.40.44, 19. M. Ryhänen Ku 1.41.17, 20. L. Pitkänen Ku 1.41.18, 21. E. Thurman Mi 1.41.44, 22. O. Tuomala PU 1.41.51, 23. J. Vesa Ou 1.42.04, 24. P. Konsumäki PH 1.42.39, 25. L. Jalkanen Mi 1.42.45, 26. O. Niemelä Ra 1.42.47, 27. E. Muuronen Ky 1.43.17, 28. E. Kahilainen Jy 1.43.18, 29 H. Saarela Po 1.43.27, 30. O. Kemppainen Ka 1.43.47, 31. O. Lajunen Mi 1.43.51, 32. J. Karjalainen Mi 1.43.51, 33. E. Piskonen Mi 1.43.53, 34. E. Muukka Vi 1.43.53, 35. M. Husu Ky 1.44.00, 36 M. Teräväinen So 1.44.03, 37. J. Laamanen Vi 1.44.16, 38. S. Suntio Ky 1.4.44 39. V. Sutinen Vi 1.44.45, 40. S. Hukkanen Ku 1.44.47, 41. T. Kontula Vi 1.44.56, 42. E. Vasama Jy 1.45.06, 43. H. Suikola PH 1.45.12, 44. V. Sipilä Ky 1.45.28, 45. R. Asunta PH 1.45.28, 46 A. Ruuskanen Ku 1.45.33, 47. V. Kaljala PU 1.45.43, 48. V. Tihula Mi 1.45.43, 49. O. Simonen Ku 1.46.04, 50. S. Manninen Ra 1.46.09, 51. O. Pullola EH 1.46.11, 52. S. Tuhola PH 1.46.11, 53. A Inkeroinen Vi 1.46.24, 54. A. Mielonen So 1.46.33, 55. T. Lahti KP 1.46.34, 56. V. Ylinen PH 1. 46.73, 57. O. Heikkinen Ka 1.47.06, 58. A. Laitala Ra 1.47.06, 59 A. Jaakkola Ou 1.47.08, 60. A. Autio Ku 1.47.14, 61. K. Heikkinen Ka 1.47.18, 62. L. Alestalo PU 1.47.33, 63. E. Ansala Po 1.47.42, 64. K. Lautala PH 1.47.52, 65. S. Kekäläinen So 1.47.53, 66. M. Raivio Jy 1.48.08, 67. V. Viitanen Jy 1.48.14, 68. H. Andberg NS 1.48.15, 69. S. Harju Jy 1.48.24, 70. K. Tuppurainen Ku 1.48.27, 71. R. Karvo Po 1.48.27, 72. A. Lahtinen PH 1.49.00, 73. J. Törni So 1. 49.01, 74. S. Jokinen Jy 1.49.06, 75. E. Sysimetsä KP 1.49.33 76. V. Järnbäck Ra 1.49.59, 77. E. Sipola Ou 1.50.00, 78 S. Salmijärvi Po 1.50.18, 79. M. Nykänen KP 1.50.23, 80. H. Huttula Ou 1.50.25, 81. M. Mäkelä Ou 1.50.26, 82. L. Kaikkonen Po 1.50.30, 83. A. E. Tuomainen Ku 1.50.32, 84. E. Rissanen Mi 1.50.51, 85. P. Lehto EH 1.50.52, 86. I. Mäkelä Ou 1.51.26, 87. M. Ahola PH 1.51.32, 88. A. Lehto EH 1.51.42, 89. E. Nylund Vi 1.51.59, 90. E. Åberg PU 1.51.59, 91. A. Seppälä PU 1.52.04, 92. E. Lahti Ra 1.52.22, 93. Y. Tolvanen Ku 1.52.45, 94. E. Pelin PU 1.53.16, 95. T. Sipilä PH 1.53.46, 96. E. Tuomela So 1.54,29, 97. E. Mässeli Ky 1.54.48, 98. R. Fröberg NS 1.54.02, 99. J. Vuolle KP 1.55.02, 100. E. Mainio Ra 1.55.03.

Etteikö maailma ymmärtäisi . . .?

Maailman yksinkertaisin asia on saada lähitulevaisuudessa ilmaiseksi, vapaasti ja ilman maksua kirjallisuutta ja urheilutarpeita.

Mitä vain suvaitsee, kumpia tahansa. Ken ei ole ennen käynyt Tahkon mukana jenkkien maalla, nyt sinne pääsee. Ken haluaa tutustua Kanadaan kirjallisesti, nyt siihen on maksuton tilaisuus, kallis aika, ja jalkapallokengätkö maksavat niin paljon? Nyt sellaisia saa ilmaiseksi. Ja varjonyrkkeilypalloja ja piikkareita ja verryttelypukuja ja nyrkkeilyhansikkaita, puhumattakaan kaikesta muusta kalliista ja arvokkaasta. Kamasta ja kirjallisuudesta.

Maailman yksinkertaisin asia ja edullisin tarjous. Tämä ei ole loppuunmyynti eikä tulipalossa turmeltuneiden tavaroiden huutokauppa, ei erikoinen alennusmyynti eikä humpuukiyritys, vaan rehellinen, suora ja ennenkuulumattoman helppo tarjous kaikille Kirin lukijoille. Ei kenellekään muille.

Ne henkilöt, jotka valittavat ettei maailma heitä ymmärrä, olkoot iloisia ja käyköötasiaan kiinni ja käsiksi. Nyt he tulevat näkemään, että heitä ymmärretään. Ja ymmärretään oikein.

Kuta enemmän ihmiset saavat, sitä enemmän he tahtovat — mutta kuta enemmän he tahtovat sitä enemmän he eivät saa. Mutta niin ei olekaan enää asianlaita. Kuta enemmän kukin tahtoo, sitä enemmän hän saa.

Seuraamalla vain ohjeitamme. Kuten käy selville keskiaukeamalla olevasta kolmen palstan taulukosta.

Hankkimalla 3 tilaajaa, pääsee kukin Kirin lukija osalliseksi Kirin suureen arvontakilpailuun, jossa jaetaan kymmenen arvokasta palkintoa. Kukin voi valita palkintonsa listan mukaan. Joko kirjoja tai urheilutarpeita. Tahi päinvastoin.

Jos hankkii 6 tilausta, pääsee arvauskilpailuun kahdella osuudella. Jos 9, kolmella. Ajatelkaa: jos on 30 tilausta, pääsee mukaan 10-kertaisena. Kilpailuaika päättyy ensi kuun 15 p:nä.

Heti kun tästä tehtiin päätös, levisivät huhut kulovalkeana ympäri Tasavallan pääkaupunkia ja lähimpiä maaseutua. Ja yhä laajemmalle.

Ja heti kun siitä oli päätös tehty, kävivät monet Kirin ystävät ja tukijat tarmolla tuumaan käsiksi. Eikä vain tuumaan, vaan toimeenkin. Aituri-Jounela löi vetoa shurnalisti Pellisen kanssa, kumpi ehtii pitemmälle. Ja monet muut, liian monet tässä heti alkajaisiksi mainitaksemme, löivät vetoja katosivat sen tien tovereitaan tapaamaan lista ja pännä kourassa.

Suotta tässä on valitettu kuivasta kilpailukaudesta. Nyt on tämä kevätkauden huomattavin kilpailu menossa täydessä vauhdissa. Tuloksista tulemme tiedoittamaan näillä palstoilla lehti kerrallaan. Siitä vain, miltä näyttävät kunkin mahdollisuudet.

Kenellä alamme?

Ja samalla Kirin asiamiesten huomioon:

Se suuri asiamieskilpailu, jossa on loistavat palkinnot ja joka lähenee määräaikaansa, on herättänyt odotetun laajan innostuksen. Mutta ensimmäisten sijoittumiset ovat kovin lähekkäin. Vielä on viidennellä tilalla olevalla helppo sijoittua ykköseksi, niin on tasaväkistä kamppailu. Kenen loppukiri on voimakkain?

Ensi lehdessä esitämme parhaiten sijoittuneet.

Kiitollisena iloisiin kuulemisiin

Justus.

—*—

Japanilaisia urheilijoita Suomeen.

Ensi kesänä Europanturneelle saapuvat japanilaisurheilijat tulevat myöskin vierailemaan Suomessa. Aikaisemmin on jo ollut tästä puhetta, mutta vasta nyt on asia varmistunut. HKV toimii japanilaiskilpailujen järjestäjänä ja tapahtuvat ne heinäkuulla Helsingissä. Mikäli asianomaisesta piiristä olemme kuulleet, kuuluu vierailevaan japanilaisjoukkueeseen 15 yleisurheilijaa.

SUOMEN NYRKKEILYLIITON JÄSENSEUROILLE.

Täten tiedoitetaan, että SNL:n Liitto-kokous pidetään V.- ja U.-seura Helsingin Toverien kerhohuoneustolla sunnuntaina kuluvan maaliskuun 30 p:nä klo 10 a.p. Seuroja pyydetään valtakirjalla varustettujen edustajiensa kautta saapumaan kokoukseen.

Esityslista:

1) Puheenjohtajan ja tarkastusmiesten vaali.
2) Edustajien valtakirjojen tarkastus.
3) Kokouksen laillisuuden ja päätösvaltaisuuden määrääminen.
4) Hallituksen vuosikertomus ja tilintarkastajien lausunnot kuluneelta toimintavuodelta esitetään.
5) Valitaan toimintavuoden liittohallitus ja vahvistetaan sääntömuutosehdotus yhdeksän (9) jäsenen valitsemisesta liittohallitukseen aikaisemman seitsemän (7) sijasta.
6) Kahden tilintarkastajan ja heidän varamiestensä vaali.
7) Keskustelukysymys I: "Onko tarpeellista ehdottaa Ruotsille n.k. B-ottelua nyrkkeilyssä samanaikaisesti A-ottelun kanssa? Kysymyksen alustaa voim.-opett. M. Miettinen.
8) Keskustelukysymys II: »Mihin toimenpiteisiin olisi ryhdyttävä parantaaksemme seurojen vajanaista jäseniensä ilmoittautumista kilpailuihin?" Kysymyksen alustaa liiton sihteeri E. A. Soinio.
9) Alokas-määräyksien hyväksyminen.
10) Äänenkannattajan määrääminen.

Samalla tiedoitetaan, että vain ne seurat saavat äänestää, jotka ovat suorittaneet maksunsa ja kuuluneet liittoon kahden (2) kuukauden ajan.

Seuroille huomautamme myös, että Ylimääräinen Liittokokous pidetään Hotelli Comfortissa lauantaina kuluvan kuukauden 29 p:nä klo 7 ip.

SUOMEN NYRKKEILYLIITTO.

V. Smeds, puheenjohtaja. E. A. Soinio, sihteeri.

H. L. K.

HLK:n B- ja C-miehet ja -naiset olivat nyt vuorostaan tulessa kuukauden perästä pelattavan B-maljan karsintaa varten

Miehillä ei ollut mikään tavallinen kilpailu, sillä vasta kahden häviön jälkeen he joutuivat pelistä pois. Parhaiksi miehiksi jäivät Schwindt, v. Heiroth, Ohls, Sandelin ja Aho. Näistä Schwindt on voittanut Fogelholmin, Schnittin ja Salingren, mutta havinnyt Aholle ja Sandelinille, joten hän ei enää saa olla mukana. v. Heirothin peli on sekä kaunista että tehokasta, jos hän vain tahtoo. Hänen peliään haittaa kuitenkin se ylimielisyys ja välinpitämättömyys, jolla hän palloa käsittelee. Hyvin hän joka tapauksessa näissä kilpailuissa on pärjännyt, voittaen Essenin, Pilackin, Mobergin, Eklundin ja Sandelinin, häviten Ohlsille ja Aholle. Hänkin on nyt loppuotteluista pois.

Sandelin on ollut ilahduttava yllätys. Toistaiseksi hänellä on vain 1 häviö. Lundberg Ollus, Fogelholm, Lagerberg ja Schwindt ovat olleet häntä huonompia. Ohlsilla on myöskin 1 häviö. Hän on voittanut jokseenkin helposti Schnittin, Lagerbergin ja Mobergin, ainoastaan v. Heiroth antoi hänelle kovaa työtä. Hän selviytyi kuitenkin, mutta vasta 3 erän jälkeen.

Aho on toistaiseksi jäänyt häviöittä. Varmuudellaan ja noukkimiskyvyllään hän on voittanut kaikki muut 2-erän otteluissa. Hänen uhreinaan ovat olleet Smeds. Pilack. Schwindt Ohls ja v. Heiroth.

Kilpailut eivät vielä ole lopussa. Aho, Sandelin ja Ohls kilpailevat vielä keskenään ensimmäisestä sijasta. Viikon varrella pelataan loppuottelut.

Naisten joukossa herätti eniten huomiota nti Grabowskyn, rva Aggerholmin ja rva Huberin esiintymiset. He pelasivat kaikki kolme paljon yli odotusten. Nti Grabowskyn varmuus ja vaihtelevat kierteiset lyönnit haittasivat suuresti nti Cederhvarfia, joka vasta numeroilla 7—5, 6—3 peri voiton. Rva Aggerholmin tehokkaat vinot sijoitukset eivät auttaneet häntä nti Cedervarfin kukistamiseen, sillä heikko oli hänen rystylyöntinsä mutta hänen vastarintansa oli kiitettävä. Rva Huber nujersi odottamattoman pahasti huonossa vireessä olevan nti Waseniuksen. Sillä 6—0, 6—4 on liian ylivoimainen voitto nti W:n ollessa kunnossa. Nti Väänäsestä vastaan rva Huber ei voinut pelata parasta peliään; hänelle outo sähkövalo haittasi varmuutta.

Loppuottelu oli niinkuin tavallista ntien Cederhvarfin ja Väänäsen välinen kamppailu, joka myöskin, niinkuin tavallista ratkesi nti Cederhvarfin hyväksi. Tällä kertaa hän kuitenkin sai taistella kovemmin kuin aikaisemmin, sillä vasta kolmen erän jälkeen, 6—3, 4—6, 7—5, hän onnistui voittamaan nti Väänäsen. Viimemainittu pelasi taktillisesti tähänastisen parhaan pelinsä, lyöden toisesta erästä alkaen vain pehmeitä palloja joita nti Cederhvarf ei ollenkaan näyttänyt rakastavan. Pääsipä nti V. jo niin pitkälle kuin kahteen otteluvalloon, mutta siihen eteneminen loppui. Nti Cederhvarfin tunnettu [illegible] hetkinä eivät nytkään nettäneet. Hän selvitti vastustajansa otteluvallot ja otti tarvittavat 2 loppuvalloa kuin leikillä.

Server.

—*—

PARVEKKEELLA PUHUTAAN —

että Mantere ei enää uskalla lyödä vetoa markkamantista pelaten joutuvansa palstantäytteeksi. — Ei auta mokomat varovaisuustoimenpiteet. Ensi kerralla pelataan Suomen mestaruudesta, markka esille vain! (Ei sanota mammalle).

että [illegible] on ollut oikein protestituulella, protesteerates [illegible] siis selvä protestantti. Ja me luulimme hänen olevan hyvänlaatuisen »forbruurin»!

Observer.

SUOMEN NYRKKEILYLIITTO

Helsinki. Puheenjohtaja V. Smeds. Stenbäckinkatu 12, puh. 44 795. Sihteeri Eino A. Soinio, Ilmarisenkatu 14, B 32, puhelin 45 509.

Keilailu.

Tulostaso yhä nousee.

Grönrosin malja Perkolle.

Kuten aikaisemminkin 8-sarjan kilpailuissa, kasvaa tulostaso verrattuna 4-sarjaisiin loistavasti. Eilisiin kilpailuihin osallistui paria vaille 100 keilaajaa. Kilpailun järjestäjille oli onneksi, että samaan aikaan osa keilaajia kilpaili Turussa ja oli heittänyt täällä perjantaina ja lauantaina.

Ensimmäisessä erässä alkoi seniori Perkko tasaisen vedon ja sai ensi puoliskollaan tuloksen 832. Kun seuraava sarja oli 227=1059 eli 11 pistettä parempi kuin Nilssonin ennätyksensuorituksessa, alettiin toivoa uutta ennätystä. Ero suureni vielä seuraavassakin ja viimeisen sarjan olisi tarvinnut olla „vain" 209 ennätyksen ylittämiseksi. Se alkoi kumminkin aukolla ja lisäksi siihen tuli pari jättöä toisen aukon lisäksi, joten loppusarja oli heikko 169. Siihen jäivät unelmat, mutta mattoliike Grönrosin komea kiertopalkinto jäi kumminkin muistoksi mainiosta suorituksesta. Tätä tulosta uhkasi lujasti seniori R. Lindström eilisessä viimeisessä erässä, vaikka olikin lähes sata pistettä seitsemän sarjan jälkeen perässä. Loppukiri oli näet 255 kahdeksikolla.

Mestariluokassa oli myös kaksi 1600 ylittäjää, parempi heistä Forsberg. Mattila oli toinen ja oli hänen sijoituksensa 37:stä 10:nneksi kaupunkijoukkueeseen ilolla merkittävä edistys. Myös Meklinin ja Steniuksen tulokset ovat kiitettävät, vaikka Amerikan rahasto kasvaakin.

Junioriluokka pysyttelee pienenä kilpailuissa, mutta kasvanee se, kunhan Turkua vastaan on kilpailu ensi sunnuntaina. Moni säästänee itseään sitä varten. Luokan maineen pelasti tällä kertaa Wikberg, joka on välillä jäänyt palkinnoitta. Nelosen rata antoi voittokaadot (244). Loikkaus seuraavaan on suurenmoinen.

Alokkaista ilahduttaa eniten voittajien tulokset ja se, että Viiskulmakin taas pääsi palkinnoille. Niemi on ainoa, joka tällä kertaa muutti luokkaa.

Tulokset:

Mestarit: (27): 1) J. Forsberg, FOB 1639 (203-204-212-206-187-204-234-189) 2) T. Mantila, KIF 1630 (193-201-201-186-207-192-225-225) 3) K. Meklin, BKM 1589 (176-236) 4) H. Stenius, BKM 1589 (173-249) 5) T. Ruohola, HK 1577 p.

Seniorit (34): 1) U. Perkko, BKM 1655 (202-199-236-195-227-211-216-169) 2) R. Lindström, BKX 1644 (185-203-214-225-199-182-181-255) 3) P. Wallenius, FOB 1579, 4) O. Näkki, HK 1545, 5) B. v. Fieandt, IFK 1543.

Juniorit (10): A. Wiberg, FOB 1534, 2) K. V. Bastman, OB 1408, 3) H. Sundqvist, IFK 1381, 4) G. Öhman, KIF 1371, 5) R. Hoffman, Sexan 1366.

Alokkaat (27): 1) K. Virtakallio, VK 1530, 2) O. Niemi, BKK 1517, 3) H. Lindqvist, BKG 1516, 4) A. Matson, VK 1466, 5) G. Schileiko, IFK 1461.

Ensi sunnuntaina kilpaillaan jälleen 5 sarjan ennätyksen kimpussa. Keilaajattaret ottelevat kunniasta päästä edustamaan Helsinkiä Tukholmaa vastaan. Ja juniorit yrittävät voittaa kolmannen kerran Turun parhaat. Suurinta huomiota kiinnitetään nykyisen 30 parhaan tuloksiin.

Uimahallissa

oli H. U:lla 100 m. sekauintikilpailu (50 m. vapaalla, 25 rintauinnilla ja sama selkäuinnilla). Sen voitti E. Kolehmainen ajalla 1.17.4.

Helsingin Työväen Uimarien ohjelmassa oli kaksi matkaa, 100 m. selkäuinnin voitti A. Kaivola 1.28.4: 2) L. Lamminpää 1.28.8: 3) H. Niemeläinen 1.29.6.

100 m. rintauinti: 1) A. Paananen 1.28.7 (leikitellen); 2) Stohlberg 1.34.7; 3) Rauha Pulkkinen (!) 1.44.7.

Pöytäkirjat kertovat:

ETTÄ 10 parhaan tulosten keskiarvo oli 1600,8 p. ja siinä on vain kolme senioritulosta.
— mestariluokan keskiarvo oli 1512, seniorien 1475, juniorien 1362,5 ja alokkaiden 1361.
— kaikkien keskitulokseksi jäi 1442 p.
— paras sarja oli jälleen 258 ja sai sen Nevanen 8:lla.
— G. Forsberg ja C. Nilsson löivät 257 kuutosella ja ykkösellä.
— Mantila ja Vuorela heittivät ilman jättöä.
— Vuorelalla oli 18 aukkoa. Lindströmillä vain yksi.
— J. Forsbergilla ja W. Henriksonilla oli jättö vain kerran.
— neljä miestä jätätti kahdesti, niistä yksi seniori.
— Mantila ja Meklin pääsivät „armoitettujen" 30 joukkoon.
— Siljander, Kavonius ja Hytönen putosivat siitä seurasta.
— Ruohola johtaa keskiarvolla 202 sarjaa kohti (20 sarjaa heitetty).
— J. Forsberg on yhteistuloksessa 42 pisettä jälessä.
— 5:s Selenius tuloksella 3898, 14) Westerberg 3799 ja 30) S. Österlund 3711 p.
— nykyisen kaupunkijoukkueen tulos olisi 9750 eli 400 pistettä parempi ennätystä.
— viime kertaisten tulosten perusteella olisi se ollut vielä 115 pistettä korkeampi.

ilmestyy kahdesti viikossa: maanantaina ja torstaina aamulla.

Liisankatu N:o 14.

TOIMITUS.

Puh. N:o 36 543.

Avoinna: Kaikkina arkipäivinä klo 11—17 sekä sitäpaitsi keskiviikko- ja sunnuntai-iltoina klo 18—22.

TOIMISTO.

Puh. N:o 26 770.

Taloudenhoitaja: A. J. Manninen.

Avoinna: Kaikkina arkipäivinä klo 9—17, paitsi lauantaisin ja aattoina klo 9—15.

TILAUSHINNAT:

Kotimaassa: 1/1 vk Smk. 65:—, 1/2 vk. 35:—, 1/4 vk. 20:—.

Ulkomailla: 1/1 vk. Smk. 130:— ja 1/2 vk. 65:—.

Irtonumerot: Kotimaassa Smk. 1:50 ja ulkomailla Smk. 2:50.

ILMOITUSHINNAT:

Smk. 1:50 palsta m/m. Värilliset ilmoitukset Smk. 3:— m/m, vähin maksu Smk. 500:—. KILPAILUKUTSUISTA myönnetään 20 % alennus seuroille, jotka lähettävät ilmoituksensa suoraan konttoriimme.

ETU- ja TAKASIVULLE otetaan ilmoituksia erikoissopimuksesta.

Helsingin uusin biljaardi

Liisankatu 14.

Puhelin 22 690.

VIETTÄKÄÄ *vapaahetkenne viihtyisissä* ***biljaardisaleissamme***

Ensiluokkaisia:
Karanboli- *ja* ***Karoliina****keppejä myytävänä.*

LOPPUKIRI

Conger mailin 4.15,2 — Martin metrin jäljessä.

Purje saapuu tällä viikolla Suomeen.

Ray Conger.

(Kirin erikoistietoja)

New York, maalisk. 14 pnä. — Eilen illalla Madison Square Gardenissa pidetyissä Knights of Columbus-salaseuran suurissa sisäkilpailuissa oli jälleen päänumerona »vuosisadan maili», kuten niin monina edellisinä talvina. Kilpailu oli yhtä tiukka nyt kuin muulloinkin, vaikkakaan lopputulos ei ollut yhtä loistava. Sveitsiläinen Paul Martin oli nyt »kansainvälisenä värinä». Hän pani sisukkaasti kampoihin »ulkomaalaisten rökittäjälle" Ray Congerille, jonka hän muuten on voittanut pari kertaa 1000 jdn kilpailuissa tänä talvena, mutta hurjassa loppukirissä veti Conger hiukan pitemmän korren ja voitti niukasti, metrillä, ajan ollessa 4.15,2 min. Martinille ei otettu virallisesti aikaa. Se oli vain sekunnin kymmeneksen huonompi. On muuten merkillistä, ettei tässä kilpailussa kukaan ulkomaalainen ole kyennyt saavuttamaan voittoa, vaikka mukana on ollut alan huippumiehiä, amerikkalaisten yleensä juostua siinä parhaat aikansa — Ray v. 1925 4.12, Hahn v. 1927 lyödessään Widen 4.12,2 (Wide 4.12,8) ja seuraavana vuonna rökittäessään Congerin ja Peltzerin 4.13 sekä Conger viime vuonna voittaessaan Lermondin, Purjeen ja Widen, 4.13,2. — Swedish American A. C:ia edustava Gene Venzke oli nyt hyvä kolmonen ja Butlerin ylioppilas Joe Sivak neljäs.

600 jdn kilpailussa selviytyi taas Holy Crossin nuori ylioppilas Bernhard McCafferty voittajaksi loistoajalla 1.12 min., neekeri Phil Edwardsin saadessa jälleen tyytyä toiseen tilaan ja pitkäaituri Johnny Gibsonin kolmanteen.

220 jd:lla paransi Clevelandin puolalaistyttö Stella Walsh (Walasiewicz) taannoista ennätystään, katkaisten matkan 26.1 sekunnissa (varhemmin Philadelphiassa 26.8). Kirjoihin merkitty sisäennätys on 28.8 sek. Samoin voitti Miss Walsh 40 jdn kilpailun ajalla 5,2 sek.

*

Eino Purje matkusti täältä viime lauantaina (maalisk. 8 pnä) Skandinavian Amerikan linjan laivalla Hellig Olav ja saapuu Suomeen tuossa 21 pvän korvilla. Joistakin aivan merkillisistä syistä ei AAU suonut hänelle kilpailulupaa, vaikka ei julkisesti julistanut häntä pannaankaan, ja niin Purje käänsi suuntansa kotimaahan. Hän olisi todennäköisesti saanut vielä pidennystä täällä oleskelulupaansa ensi heinäkuuhun. Hänen talvella saamansa pidennys päättyi nyt.

Purjeen piti tammikuussa osallistua Pastime A. C:n kilpailuissa 1500 metrin erikoiskilpailuun (+ Conger, Moore ja Venzke), mutta sairastui samana päivänä vaikeaan kuumeeseen, eikä voinut ottaa osaa. Vaikka hänellä oli lääkärien todistukset esitettävinään, että sairaus oli todella niin vaikeaa laatua, ettei hän mitenkään voinut kilpailla, vaikutti tämä poisjäänti sen, että AAU eväsi häneltä enemmät kilpailut. Tämä oli todella vahinko, sillä Purje oli viime aikoina loistokunnossa ja olisi varmasti voittanut kaikki huomattavimmat mailin ja 2 mailin kilpailut.

Petkiewicz, joka ensimmäisestä kilpailu-pannastaan selviydyttyään sai luvan ottaa osaa kolmeen kilpailuun, mutta ehti »ihan huomaamatta» juosta puolessatusinassa kilpailussa, on nyt, ehkä juuri siksi etteivät hänen tuloksensa vastanneet odotuksia, julistettu taas kilpailukelvottomaksi, ja niin ollen lähtee myöskin P. näinä päivinä takaisin Euroopaan.

Hugo Quist.

—*—

Jalkapalloilua Ruotsissa.

Ruotsissa pelattiin eilen jalkapalloakin. Westermalm voitti Reymersholmin 3—1, Helsingborgin IF Drottin 6—1, Örgryte Festborgin 5—2, Göteborgin IFK Landalen 4—1, Malmön FF ja Köpenhaminan FO 3 pelasivat ratkaisemattoman 1—1 ja samoin Gais ja Jonsered 0—0.

Erkki Penttilä

Kanadan hiihtomestari.

Voitti ylivoimaisesti 12 mailin mestaruuskilpailun.

Suomen Torontossa, Ont., oleva konsulinvirasto tiedoittaa Kirille suurhiihtäjämme Erkki Penttilän viimeisestä edesottamuksesta »suuressa kauniissa ja rumassa maassa» seuraavaa:

Erkki Penttilä otti loistavalla menestyksellä osaa Ottawassa helmik. 22 pnä pidettyyn Kanadan mestaruuskilpailuun 12 mailin (runsas 19 km) murtomaahiihdossa. Sää oli kurja: vettä satoi ja hiihtäjät olivat vesilikomärkiä, mutta se ei estänyt Erkki Penttilää taittamasta taivalta vaikeassa Gatineau-vuoristosa paljon nopeammin kuin lukuisat muut osanottajat, viipyen matkallaan 1.27,30 eli yli 4 ja puoli minuuttia vähemmän kuin lähinnä paras. Penttilä lähti matkaan 42:ntena ja saapui maaliin neljäntenä, sivuutettuaan siten 37 miestä matkan varrella. Penttilä sai voittonsa takia vuodeksi haltuunsa kallisarvoisen »Devlinin murtomaamaljakon», joka on vuosittain Kanadan murtomaahiihtomestaruuden todistuksena.

Norjalainen Harald Heggtveit oli toinen, 1.32,05 ja kanadalainen W. J. Clark kolmas, 1.35,08. Norjalainen J. Nordmoe päätyi neljäntenä ja yliopistojen hiihtomestari Grayson-Bell viidentenä. — Joukkuemestaruuden voitti Ottawa Ski Club. Penttilä edustaa Montrealin hiihtoseuraa, joka ei kuitenkaan päässyt sijoittumaan palkinnoille syystä että sen muut edustajat sijoittuivat vasta 17. ja 23:nneksi.

Penttilä on voittanut ylivoimaisesti kaikki tähänastiset kilpailunsa ja on herättänyt suurta huomiota Kanadassa, jossa häntä kutsutaankin »uudeksi aavesuomalaiseksi».

Schäfer myöskin Europan mestari.

Marcus Nikkanen kolmas.

Aikaisemmin peruutetuiksi tulleet Europan kaunoluistelumestaruuskilpailut pidettiin uudelleen eilen Berlinin jääpalatsissa. Mestaruuden voitti luonnollisesti vuoden maailmanmestari Schäfer Itävallasta. Hänen pistemääränsä oli 366,66. Toiseksi tuli tshekkiläinen Gold 318,46 ja yllättäväksi kolmanneksi Marcus Nikkanen Suomesta, 316,72. Neljäs oli saksalainen Härtel.

—*—

Niin kävi Ruotsissakin.

Ruotsissa oli eilen useita huomattavia jääpallo-otteluja. Mestarijoukkueelle Tirfing kävi samoin kuin Susille Helsingissä: sen löi Skutskär vakuuttavasti 4—0. Vesteräsin SK hävisi Karlstadin Götalle 2—3.

—*—

Toivo Loukola, Olli Kymäläinen ja A. Ahonen ovat muutaneet Tovereista HKV:hin.

—*—

Ennätystehtailijatar Helen Madison, 16-vuotias seattlelainen korkeakoulutyttö, joka on viimeksi saavuttanut 220 jdn vapaauinnissa ilmiömäisen maailmanennätystjtn 2.3C, (Kiri-Kellon vaatimus miehille 200 m:llä 2.22!) ja ui viime torstaina 100 jd. 1.01,6

Lake Placidin talviolympialaisten 50 kmn hiihtorata on tällaista maastoa:

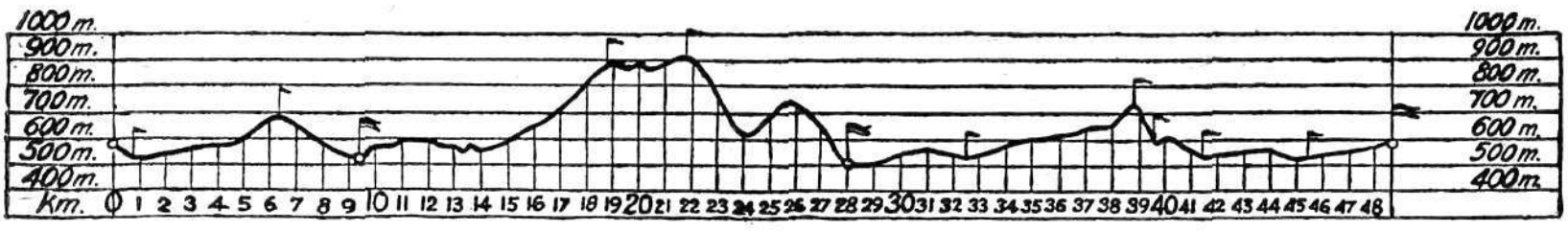

Amerikassa ehditään: yllä nähdään jo vuoden 1932 talviolympialaisten 50 kmn kilpareitin korkeussuhteet kuvattuna. Kansainvälisten sääntöjen mukaan ei ilmoitusta hiihtoradasta saisi tehdä ennenkuin kilpailuaattona. Jenkit ovat ehättäneet lähes 2 vuodella edelle. Ei ole nim. tehty tunnetuksi yksinomaan korkeussuhteita, vaan myöskin kartta hiihtorcidistä. Tällaisten pitäisi olla 1932 talven pitkän hiihdon korkeussuhteiden. Että siis reitti ei suinkaan ole helppoa, käy kuvasta selville. Pahin nousu on 14—19 kmllä, neljättäsataa metriä. .Lopputaival on helpompaa, vaikka viimeiset 5 km ovatkin lievää nousua. Alin kohta reitissä on 500 ja ylin 900 metriä merenpinnan yläpuolella. Pahin lasku on 22 kmltä, 2 kmn matkalla 300 m.

Muuten on Amerikan olympialaiskomitean jäsen ja talviurheilueksperttimaiseen talviurheiluun, m. m. Holmenkollenin kisoissa ja viimeksi Ruotsissa. Mr. Fred H. Harris ollut viime aikoina tutustumassa "paikan päällä" pohjoisHän on kertonut tukholmalaisille haastattelijoille, että Lake Plcidilla on ryhdytty uutteriin valmistuspuuhiin talvikisoja varten. (Tästä teki Amerikan kirjeenvaihtajamme jo selkoa Kiri numero 5:ssä). Kustannukset miestä kohti täältä päin nousevat 2,000 dollariin, mikä Mr. Harrisen mielestä on „mitätön summa", suomenmarkoissa "vain" 80,000!

Ensi talvena aiotaan Lake Placidissa järjestää suuret talvikisat ennakko-reklaamina talviolympialaisille ja niihin aiotaan kutsua vapain kustannuksin kuukauden oleskelulle muutamia europpalaisia suurhiihtäjiä ja -luistelijoita, erikoisesti tietysti Norjasta, Ruotsista ja Suomesta.

Helsingissä 1930, Helsingin Uusi Kirjapaino-osakeyhtiö.